MAHBIL/2015/63218 | MNE/353/2018-20 | MR/Tech/WPP-323/NE/2018

Kalyan Lantern

JULY 2019

Vol. 05 | Issue 03 | MUMBAI | 36 Pages | Price: `10/-

Seeing through the eyes of faith

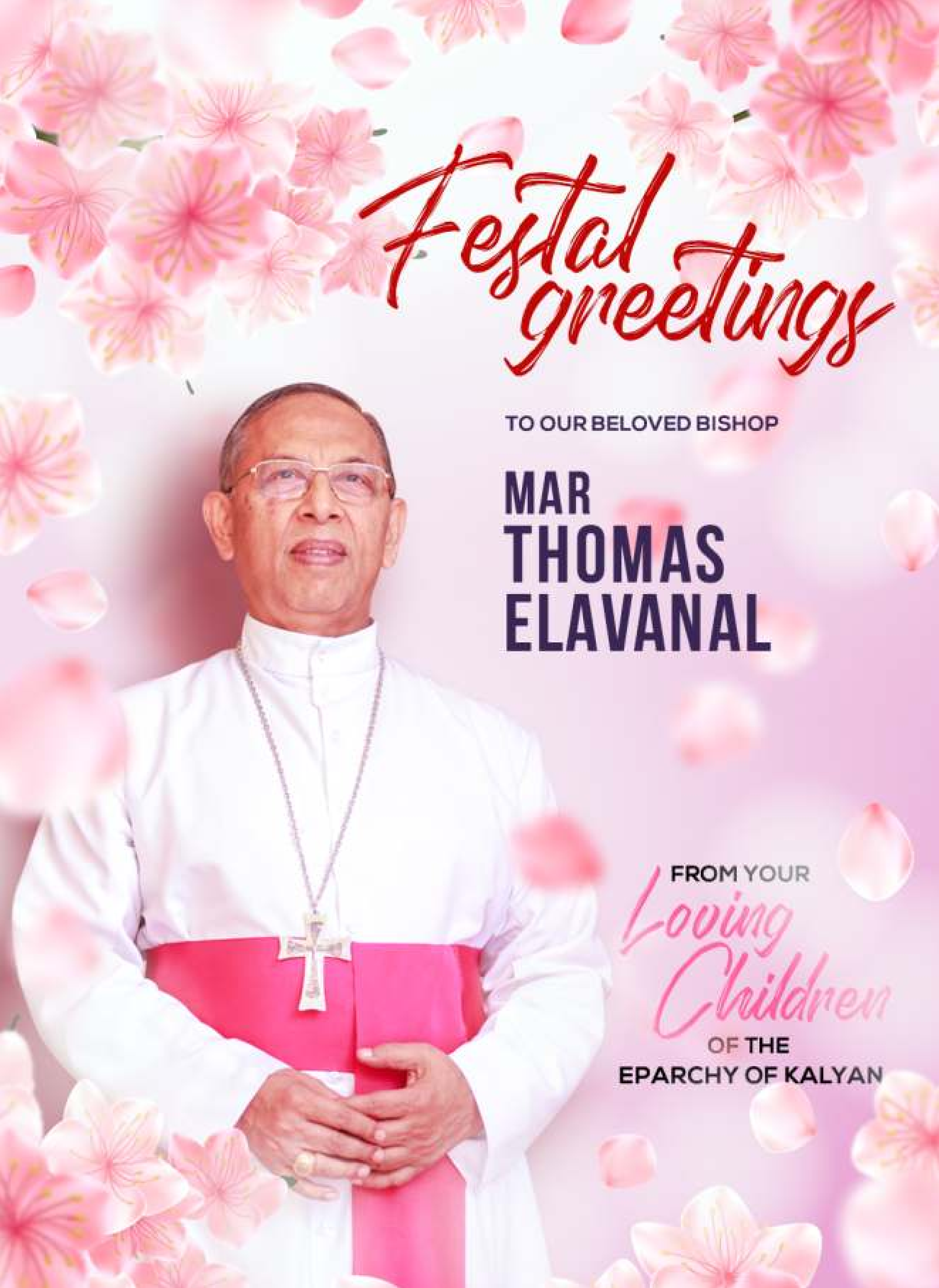
Festal greetings
TO OUR BELOVED BISHOP
MAR THOMAS ELAVANAL
FROM YOUR
Loving Children
OF THE
EPARCHY OF KALYAN

KALYAN LANTERN
DIOCESE OF KALYAN

YOUR WORD IS A LAMP TO
MY FEET AND A LIGHT TO MY PATH

JULY 2019

Vol. 05 | Issue 03

PATRON
Bishop Mar Thomas Elavanal

CHAIRMAN
Msgr. Emmanuel Kadankavil

CHIEF EDITOR
Fr. Biju Mannamcheril

ASSOCIATE EDITOR
Fr. Shaiju Augustine Kattayath

EDITORIAL BOARD
Mr. George Chirayath
Mr. A.F. Thomas
Mr. Jimmy Antony
Mr. Antony Cyriac
Ms. Jerin Jacob
Mrs. Elizabeth Dimal

MARKETING MANAGERS
Fr. Sebastian Mudakkalil
Mr. Roy Philip

CIRCULATION MANAGER
Fr. Royas Kalaparambil

CONSULTORS
Dr. Rosily Thomas
Mr. Roy Kottaram
Mr. Babu Mathew
Mr. Joseph John

OFFICE SECRETARY
Mr. Joseph Chiramal

DESIGN & LAYOUT
Mr. Josemon Vazhayil

Diocese of Kalyan, Plot No. B/38,
P.B. No. 8434, IIT P.O., Powai,
Mumbai, Maharashtra, India 400076.
Tel. (+91) (022) 2578 5515, 2578 2385
E-mail: kalyanlantern@gmail.com
Website: www.kalyandiocese.com
Matrimonial: www.godsownchoice.com

MAHBIL/2015/63218 | MNE/353/2018-20

ദൈവത്തെ തേടിയുള്ള യാത്ര

എവിടെയാണ് പോകേണ്ടതെന്ന് നിശ്ചയമില്ലെങ്കിൽ ഏതു വഴി തിരഞ്ഞെടുത്താലും കുഴപ്പമില്ല.

എന്താണ് എന്റെ ലക്ഷ്യം?

അതറിഞ്ഞാലല്ലേ ഏതു വഴി പോകണമെന്നറിയാൻ കഴിയൂ.

യേശുവിന്റെ ഹൃദയത്തിലേയ്ക്കുള്ള വഴി കണ്ടുപിടിച്ച ആദ്യ ശിഷ്യനാണ് തോമാശ്ലീഹ.

തോമാ ചോദിച്ചു. നീ എവിടേക്കാണ് പോകുന്നത്?

യേശു പറഞ്ഞു “വഴിയും സത്യവും, ജീവനും ഞാനാകുന്നു.” (യോഹ. 14:6).

തോമാശ്ലീഹായുടെ വിശ്വാസപ്രഘോഷണത്തിലൂടെ ശ്ലീഹായുടെ ഹൃദയത്തിൽ ഈശോ ഇടം കണ്ടെത്തി. ഹൃദയത്തിലുള്ള ഈശോയെ വഹിച്ചുകൊണ്ട് കടൽ കടന്ന് ഭാരതഭൂവിൽ എത്തി തോമാശ്ലീഹ. ഹൃദയത്തിൽ ദൈവമുള്ളവൻ ദൈവീകനായി തീരുന്നു.

ഞാനും ദൈവവും ഒന്നാണെന്ന് യോഹന്നാൻ സുവിശേഷകനും പറഞ്ഞുവച്ചു. ഈ സത്യം ഒരു ചരിത്രവ്യക്തിയിൽ പൂർത്തിയാക്കിയതിന് സാക്ഷ്യം വഹിച്ചവനാണ് തോമാശ്ലീഹ.

അതിനാൽ ഈ സ്വപ്നം ഒരു സ്വപ്നം മാത്രമല്ലെന്നും അത് സാക്ഷാത്കരിക്കാനാകുമെന്നും തോമാ പ്രസംഗിച്ചു.

കത്തി ജ്വലിക്കുന്ന തീക്ഷ്ണതയോടെ, തന്റെ ഗുരുവിനെ ഹൃദയം കൊണ്ട് തൊട്ടറിഞ്ഞ അനുഭവസാക്ഷ്യത്തോടെ തോമാശ്ലീഹാ തന്റെ പ്രയാണം തുടങ്ങി.

തയ്യാറാണോ നിങ്ങളും സത്യത്തെ തിരിച്ചറിയാൻ ഈ യാത്ര നടത്താൻ?

അതിന് ഏതു വഴിയാണ് നിങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുക?

തോമാശ്ലീഹായുടെ
ഒന്നാം ഭാരത പ്രേഷിത യാത്ര

അലക്സാൻഡ്രിയായിൽ നിന്നുമാണു തോമാശ്ലീഹാ ഇന്ത്യയിലേക്കുള്ള യാത്ര ആരംഭിച്ചത്. ജെറുസലെമിൽ നിന്നും എ.ഡി. 40-തോടുകൂടി തോമാശ്ലീഹാ അലക്സാൻഡ്രിയായിൽ എത്തി. റോമാസാമ്രാജ്യത്തിലെ എറ്റവും വലിയ പട്ടണങ്ങളിൽ രണ്ടാമത്തെതായിരുന്നു അന്ന് അലക്സാൻഡ്രിയ. (ഒന്നാമത്തേത് റോമാ നഗരമായിരുന്നു). ഇന്ത്യയിലേക്കുള്ള കപ്പലുകളെല്ലാം അക്കാലത്ത് അവിടെ നിന്നാണു പുറപ്പെട്ടിരുന്നത്. മൂന്നു ദിവസം കൂടുമ്പോൾ ഒന്ന് എന്ന രീതിയിൽ അക്കാലത്ത് അവിടെനിന്നും കപ്പലുകൾ ഇന്ത്യയിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടിരുന്നു. അത് അവിടെ ധാരാളം ഇന്ത്യക്കാർ താമസിക്കുന്നുമുണ്ടായിരുന്നു.

ഇന്ത്യയിലേക്കുള്ള യാത്ര ഇപ്രകാരമായിരുന്നു. അലക്സാൻഡ്രിയായിൽ നിന്നും നൈൽ നദിയിലൂടെയും ചെങ്കടലിലൂടെയും യാത്ര ചെയ്തു ഏദെൻ എന്ന തുറമുഖത്ത് എത്തുമായിരുന്നു. അവിടെ നിന്നും മൺസൂൺ കാറ്റിന്റെ സഹായത്താൽ ഇന്ത്യയിലേക്ക് വേഗം കപ്പലിൽ എത്താൻ കഴിയും. ഇപ്രകാരം അലക്സാൻഡ്രിയായിൽ നിന്നും യാത്ര തുടങ്ങിയ തോമാശ്ലീഹാ ഇന്ത്യയിൽ ആദ്യമായി കപ്പലിറങ്ങിയത് ബറൂച്ച് എന്ന സ്ഥലത്താണ്. എ.ഡി. 41-നോടുകൂടി ശ്ലീഹാ ഇവിടെ എത്തി എന്നു വേണം അനുമാനിക്കാൻ. ഇന്ത്യയുടെ പടിഞ്ഞാറേ തീരത്ത്, ഇന്നത്തെ ഗുജറാത്ത് സംസ്ഥാനത്തിൽ, നർമദാ നദീതീരത്തായി സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ഒരു ചെറിയ പട്ടണമാണു ഇന്ന് ബറൂച്ച്. ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ അത് ഇന്ത്യയിലെ എറ്റവും പ്രധാന തുറമുഖമായിരുന്നു. എ.ഡി. 50 വരെയുള്ള കാലഘട്ടത്തിൽ പടിഞ്ഞാറൻ നാടുകളിൽ നിന്നും ഇന്ത്യയിലേക്കുള്ള കപ്പലുകളെല്ലാം ബറൂച്ചിലാണു വന്നിരുന്നത്. ബറിഗാസ എന്ന പേരിലാണു ഗ്രീക്ക് ചരിത്രകാരന്മാർ ഈ സ്ഥലത്തിനെ വിളിച്ചിരുന്നത്. ഇന്ത്യയുടെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നുമുള്ള സാധനങ്ങൾ ഇവിടെ എത്തിച്ചതിനു ശേഷമാണു പടിഞ്ഞാറൻ നാടുകളിലേക്ക് കപ്പലിൽ കയറ്റിയിരുന്നത്.

'തോമായുടെ നടപടികൾ' എന്ന പുസ്തകത്തിലാണു തോമാശ്ലീഹായുടെ ഇന്ത്യയിലേക്കുള്ള യാത്രയെക്കുറിച്ച് വിവരിച്ചിട്ടുള്ളത്. അതിൽ പറയുന്നതനുസരിച്ച് ആന്ധ്രാപ്പോളീസ് എന്ന സ്ഥലത്താണു തോമാശ്ലീഹാ ഇന്ത്യയിൽ ആദ്യമായി കപ്പലിറങ്ങുന്നത്. ആന്ധ്രാപ്പോളീസ് എന്ന ഗ്രീക്ക് വാക്കിന്റെ അർത്ഥം ആന്ധ്രയിലെ പട്ടണം എന്നാണ്. അക്കാലത്ത് ആന്ധ്രാരാജവംശമായിരുന്നു ഇന്ത്യയുടെ പടിഞ്ഞാറൻ ഭാഗങ്ങളിൽ ഭരണം നടത്തിയിരുന്നത്. ബറൂച്ച് ആന്ധ്രാ രാജാക്കന്മാരുടെ എറ്റവും പ്രധാന തുറമുഖ പട്ടണമായിരുന്നു. തന്നെയുമല്ല ആന്ധ്രാപ്പോളീസിനെ കുറിച്ച് തോമായുടെ നടപടികളിൽ കാണുന്ന വിവരണങ്ങളെല്ലാം ബറൂച്ചിനു നന്നായി ചേരുന്നുമുണ്ട്.

ബറൂച്ചിലെ ക്രൈസ്തവർ

പതിനാലാം നൂറ്റാണ്ടുവരെ ബറൂച്ചിലും സമീപപ്രദേശങ്ങളിലും ക്രൈസ്തവർ ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിനുശേഷമാണ് അവിടങ്ങളിലെ ക്രൈസ്തവ സമൂഹങ്ങൾ അപ്രത്യക്ഷമായത്. എ.ഡി. രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിൽ പന്തേനൂസ് എന്ന അലക്സാൻഡ്രിയൻ മിഷനറി ഇവിടെ വന്നപ്പോൾ ഒരു ക്രൈസ്തവ സമൂഹത്തെ കണ്ടതായി സഭാചരിത്രകാരനായ എവുസേബിയൂസ് സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. മാത്രവുമല്ല, അവരുടെ കൈവശം മത്തായിയുടെ സുവിശേഷത്തിന്റെ അരമായ ഭാഷയിലുള്ള ഒരു പുസ്തകം ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇന്ത്യയിലെ ക്രൈസ്തവരുടെ അപേക്ഷപ്രകാരമാണ് അലക്സാൻഡ്രിയായിലെ മെത്രാനായിരുന്ന ദിമേത്രിയൂസ് പന്തേനൂസിനെ ഇന്ത്യയിലേക്ക് അയച്ചത് എന്ന് സഭാപിതാവായ ജെറോം എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. പന്തേനൂസ് ഇന്ത്യയിൽ വന്നതും ക്രൈസ്തവരെ കണ്ടതും ബറൂച്ച് ഉൾപ്പെടുന്ന പ്രദേശങ്ങളിലാണെന്നു വ്യക്തമാണ്. തോമാശ്ലീഹായിലൂടെ ക്രൈസ്തവരായ ആളുകളുടെ പിന്മുറക്കാരാണ് ഈ ക്രൈസ്തവർ എന്ന് ന്യായമായും ഊഹിക്കാം.

പിന്നീട് ഈ പ്രദേശത്തെ ക്രൈസ്തവരെ കുറിച്ച് അറിവു ലഭിക്കുന്നത് എ.ഡി. 354-ൽ ആണ്. ആ വർഷം ഇന്ത്യക്കാരനായ തെയോഫിലോസ് എന്നറിയപ്പെടുന്ന വ്യക്തി ഇവിടങ്ങൾ സന്ദർശിക്കുകകയും ക്രൈസ്തവരുടെ ഇടയിൽ നിലനിന്നിരുന്ന ചില തെറ്റുകൾ തിരുത്തുകയും ചെയ്തതായി ഫിലൊസ് ട്രോജിയൂസ് എന്ന ചരിത്രകാരൻ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. സ്വന്തമായ പാരമ്പര്യങ്ങളും ആചാരങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു ക്രൈസ്തവസമൂഹത്തെയാണു 354-ൽ തെയോഫിലോസ് കണ്ടതായി ഫിലൊസ്ട്രോജിയൂസ് പറയുന്നത്.

1321-ൽ സെവെറക്കിലെ ജോർദാനൂസ് എന്ന മിഷനറി ബറൂച്ചിൽ വന്നപ്പോഴും അവിടെ ഒരു ക്രിസ്ത്യൻ സമൂഹം ഉണ്ടായിരുന്നു. അവർക്ക് തോമാശ്ലീഹായോട് വലിയ ഭക്തി ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന് അദ്ദേഹം എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ, അവർ പേരിൽ മാത്രമായിരുന്നു ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്നും അദ്ദേഹം പറയുന്നുണ്ട്. അതിന്റെ അർത്ഥം 1321 ആയപ്പോഴേക്കും ബറൂച്ചിലെ ക്രൈസ്തവ സമൂഹം പല തരത്തിൽ ക്ഷയോന്മുഖമായി തീർന്നിരുന്നു എന്നാണ്.

അങ്ങനെ, തോമാശ്ലീഹായാൽ സ്ഥാപിതമായ ക്രൈസ്തവസമൂഹം പതിമൂന്നു നൂറ്റാണ്ടുകളോളം ബറൂച്ചിലും സമീപ പ്രദേശങ്ങളിലും നിലനിന്നുവെന്ന് നമുക്ക് കാണുവാൻ സാധിക്കും. അതിനുശേഷം പല കാരണങ്ങളാൽ അവ നാമാവശേഷമായിപ്പോയി എന്ന് ഊഹിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

തോമാശ്ലീഹാ തക്ഷശിലയിൽ

ഗൊണ്ടഫറസ് രാജാവിന്റെ തലസ്ഥാനമായിരുന്ന തക്ഷശിലയായിരുന്നു തോമാശ്ലീഹായുടെ ലക്ഷ്യസ്ഥാനം. അതുകൊണ്ട് അധികകാലം ബറൂച്ചിൽ തങ്ങുക സാധ്യമല്ലായിരുന്നു. ബറൂച്ചിൽ നിന്നും തക്ഷശിലയിലേക്ക് അക്കാലത്ത് വളരെ തിരക്കേറിയ ഒരു വാണിജ്യ പാത നിലവിലുണ്ടായിരുന്നു. കുറച്ചു ദൂരം നർമ്മദ നദിയിലൂടെ യാത്ര ചെയ്തു പിന്നീട് വിദിശ, ഉജ്ജൈൻ മുതലായ നഗരങ്ങൾ കടന്ന് മഥുരയിലെത്തി തക്ഷശില - പാടലിപുത്ര രാജപാതയിൽ ചേരുന്നതായിരുന്നു പ്രസ്തുത

വാണിജ്യ പാത. തോമാശ്ലീഹാ ഇതേ പാതയിൽ കൂടി യാത്ര ചെയ്ത് എ.ഡി. 44 നോടുകൂടി തക്ഷശിലയിൽ എത്തിയിരിക്കാനാണു സാധ്യത. അവിടെ വിശാലമായ ഇന്തോപാർത്തിയൻ രാജ്യത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം സുവിശേഷ പ്രഘോഷണം നടത്തി. തോമായുടെ നടപടികൾ എന്ന പുസ്തകത്തിൽ വിവരിക്കപ്പെടുന്ന രാജകൊട്ടാര നിർമാണത്തിന്റെ കഥ ഇവിടെയാണ് നടന്നത്.

ഇന്നത്തെ അഫ്ഘാനിസ്ഥാൻ, പാക്കിസ്ഥാൻ, ഇന്ത്യയിലെ പഞ്ചാബ് എന്നീ പ്രദേശങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുന്നതായിരുന്നു ഗൊണ്ടഫറസിന്റെ ഇന്തോ പാർത്തിയൻ സാമ്രാജ്യം. അഫ്ഘാനിസ്ഥാൻ കഴിഞ്ഞാൽ പേർഷ്യൻ സാമ്രാജ്യമാകുമായിരുന്നു. തക്ഷശിലയുടെ പതനത്തിനു ശേഷം തോമാശ്ലീഹാ പേർഷ്യൻ സാമ്രാജ്യത്തിലേക്കു കടന്ന് സിൽക്ക് റൂട്ടിലൂടെ ജറുസലെമിലേക്കു യാത്ര ചെയ്തു.

തക്ഷശിലയിലെ ആദ്യ ക്രൈസ്തവർ

പാക്കിസ്ഥാനിലെ സിന്ധ് പ്രവിശ്യയിൽ ടാറ്റാ എന്ന സ്ഥലത്ത് ഒരു ഫക്കീർ സമൂഹമുണ്ടായിരുന്നു. പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് മിഷനറിമാരാണു ഇവരെ ആദ്യമായി കണ്ടതും അവരെ കുറിച്ച് അല്പമെങ്കിലും പഠനം നടത്തുകയും ചെയ്തത്. വിശുദ്ധ തോമായുടെ അനുയായികൾ എന്നാണു ഈ സമൂഹത്തിലെ ആളുകൾ സ്വയം പരിചയപ്പെടുത്തിയിരുന്നത്. അവർ ചില ക്രിസ്തീയ ആചാരങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുന്നതായും മത്തായിയുടെ സുവിശേഷം എന്ന് അവർ വിശേഷിപ്പിക്കുന്ന ഒരു പുസ്തകം അവരുടെ കൈവശം ഉള്ളതായി അവർ അവകാശപ്പെടുന്നതായും മിഷനറിമാർ അക്കാലത്ത് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അവരെ കുറിച്ച് പിന്നീട് ആരും ഒന്നും എഴുതി കണ്ടിട്ടില്ല. പുറമെ നിന്ന് അധികം ആളുകളെ അടുപ്പിക്കാത്ത ഒരു സമൂഹമായിരുന്നു അത്. സ്കോട്ട്ലാന്റ് മിഷനറി സഭയിലെ എ. ടോട്ടർ ആണു ഇവരെ കുറിച്ച് ആദ്യം പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. അദ്ദേഹം പറയുന്നതനുസരിച്ച് 'ബർ തോമാ'എന്നാണു അവർ സ്വയം വിളിച്ചിരുന്നത്. 'ബർ തോമാ'എന്നു സുറിയാനിയിൽ പറഞ്ഞാൽ 'തോമായുടെ മക്കൾ' എന്നർത്ഥം. തോമായുടെ മക്കൾ എന്ന് അവർ സ്വയം വിശേഷിപ്പിക്കണമെങ്കിൽ അതിനു കാരണവും ഉണ്ടാകണമല്ലോ?

അത്തനാസിയൂസ് കിർഹർ എന്ന ഈശോ സഭക്കാരൻ വൈദികൻ 1666-ൽ എഴുതിയ ഒരു പുസ്തകത്തിൽ ആ കാലത്ത് വടക്കു പടിഞ്ഞാറെ ഇന്ത്യയുടെ പല ഭാഗങ്ങളിലും തോമസ് ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്നു വിശേഷിപ്പിച്ചിരുന്ന ആളുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഈശോ സഭക്കാരൻ തന്നെയായിരുന്ന ഹെൻറി റോത്ത് എന്ന വൈദികൻ ഈ പ്രദേശങ്ങളിലൂടെ യാത്ര ചെയ്തതിനു ശേഷം നേരിട്ടു കണ്ട കാര്യങ്ങൾ തന്നോടു പറഞ്ഞതായിട്ടാണു കിർഹർ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നത്. അവിടെ കപൂർസ്ഥാൻ എന്ന പ്രദേശത്ത് തോമായുടെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്നറിയപ്പെടുന്ന ആളുകൾ ഉണ്ടെന്നും അവർ ചില പ്രത്യേക പാരമ്പര്യങ്ങൾ പുലർത്തുന്നതായും അദ്ദേഹം പറയുന്നു.

പാക്കിസ്ഥാനിൽ ഇസ്ലാമാബാദ് പ്രവിശ്യയിൽ സിർകാപിനു സമീപത്തായി തോമാശ്ലീഹായുടെ പാരമ്പര്യം പുലർത്തുന്ന ഒരു ഗ്രാമമുണ്ട്. ഗർതോമാ എന്നാണത് അറിയപ്പെടുന്നത്. സ്ഥലവാസികൾ ഈ പേരിന്റെ ഉത്ഭവത്തെപ്പറ്റി പറയുന്നത് ഇങ്ങനെ: ഒരിക്കൽ വടക്കൻ പഞ്ചാബിനെ മുഴുവൻ ബാധിച്ച ഒരു ദുരന്തമുണ്ടായി. അതിൽ ഈ ഗ്രാമത്തിനു മാത്രം ഒരു കേടുപാടും സംഭവിച്ചില്ല. കാരണം ഇവിടെയായിരുന്നു പണ്ട് തോമാശ്ലീഹാ താമസിച്ചിരുന്നത്. തന്മൂലം തങ്ങൾ രക്ഷപ്പെട്ടത് ശ്ലീഹാ മൂലമാണെന്ന് അവർ വിശ്വസിക്കുകയും ഗ്രാമത്തിനു ഈ നാമം നല്കുകയും ചെയ്തത്രെ.

ബർദൈസാൻ AD196-ൽ എഴുതിയ നിയമങ്ങളുടെ പുസ്തകത്തിൽ കുഷാന്മാരുടെ ഇടയിലുള്ള ക്രൈസ്തവരെ കുറിച്ച് പറയുന്നുണ്ട്. ബർദൈസാൻ ഇതെഴുതുന്ന കാലത്ത് കുഷൻ രാജാക്കന്മാരാണു വടക്കേ ഇന്ത്യ ഭരിച്ചിരുന്നത്. തോമാശ്ലീഹായുടെ പ്രേഷിത പ്രവർത്തന ഫലമായുണ്ടായ ക്രൈസ്തവ സമൂഹത്തിന്റെ കാര്യമാകണം ബർദൈസാൻ ഇവിടെ പറയുന്നത്.

തക്ഷശിലയിലെ സിർകാപ് പട്ടണത്തിൽ നിന്നും 1935-ൽ ഒരു കുരിശു കണ്ടെത്തുകയുണ്ടായി. തക്ഷശില കുരിശ് എന്നാണ് അതിന്ന് അറിയപ്പെടുന്നത്. ലാഹോറിലെ ആംഗ്ലിക്കൻ കത്തീഡ്രലിൽ ഇന്നത് സൂക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിലേതാണു ഈ കുരിശെന്നു വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നു.

ഇപ്രകാരം പല നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ തോമാശ്ലീഹായുടെ പിന്മുറക്കാരായ ക്രൈസ്തവർ വടക്കു പടിഞ്ഞാറേ ഇന്ത്യയുടെ പല ഭാഗത്തും നിലവിലുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ, പില്ക്കാലത്ത് ഈ ക്രൈസ്തവ സമൂഹങ്ങളെല്ലാം അപ്രത്യക്ഷമായി. അതിനു പല കാരണങ്ങളുണ്ട്. പേർഷ്യൻ സാമ്രാജ്യത്തിലേക്കും ഇന്ത്യയുടെ മറ്റു ഭാഗങ്ങളിലേക്കുമുള്ള കുടിയേറ്റവും പില്ക്കാലത്തുണ്ടായ ആക്രമണങ്ങളുമാണു അതിനു പ്രധാന കാരണം. കൂടാതെ കുഷാന്മാരുടെ കീഴിൽ ഒത്തിരിയേറെ ക്രൈസ്തവർ മഹായാന ബുദ്ധമതാനുയായികൾ ആയിരിക്കാനും സാദ്ധ്യതയുണ്ട്. മഹായാന ബുദ്ധമതത്തിലെ തത്വങ്ങൾക്കും ആചാരങ്ങൾക്കും ക്രിസ്തുമതവുമായി ബന്ധമുണ്ടാകുവാനുള്ള കാരണം ഇതാകാം.

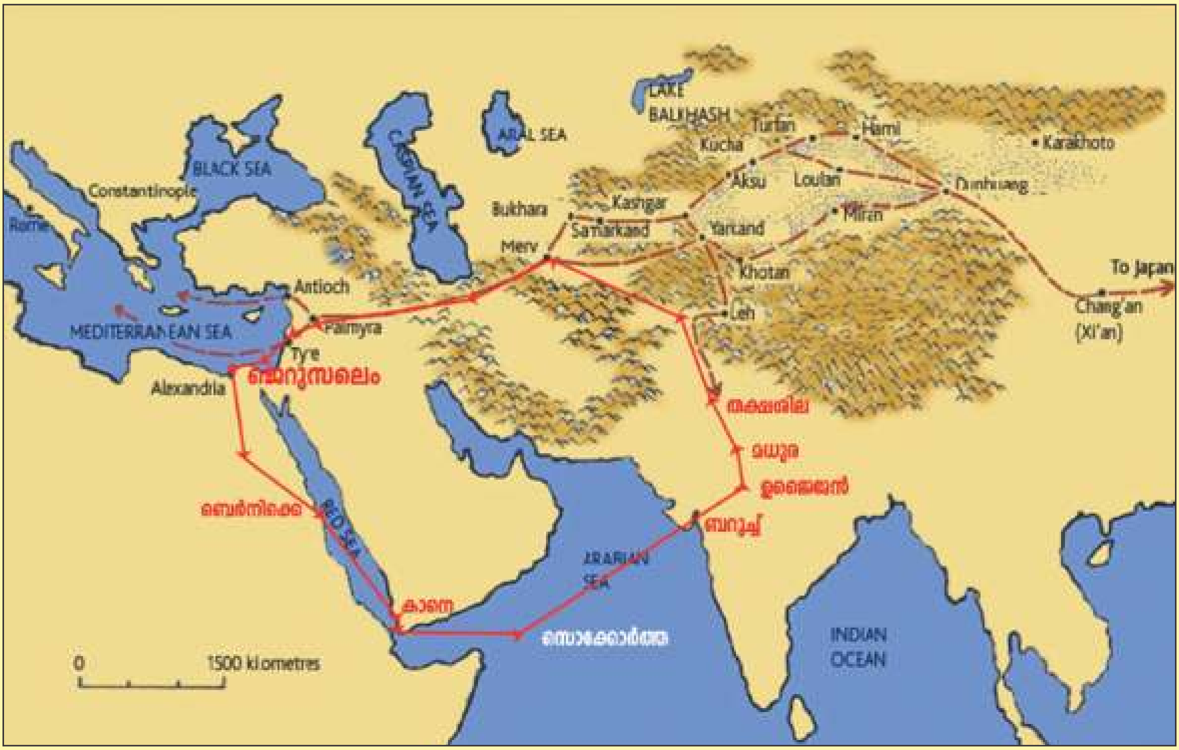

ജെറുസലേമിലേക്ക് മടക്കയാത്ര

ഇന്തോ-പാർത്തിയൻ രാജ്യത്തിൽ ഉണ്ടായ രാഷ്ട്രീയ മാറ്റങ്ങൾ മൂലം ശ്ലീഹാക്ക് അവിടെ തുടരാൻ സാധിക്കാതെവന്നു അതുകൊണ്ട് പേർഷ്യൻ സാമ്രാജ്യത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട സമീപപ്രദേശങ്ങളിലേക്ക് അദ്ദേഹം കടക്കുകയും പിന്നീട് ജെറുസലെമിലേക്ക് യാത്ര ചെയ്യുകയും ചെയ്തു എന്നു തന്നെ കരുതേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അക്കാലത്ത് പേർഷ്യൻ സാമ്രാജ്യം ഇന്തോ -പാർത്തിയൻ അതിർത്തിവരെ വ്യാപിച്ചിരുന്നു.

തോമാശ്ലീഹാ ഇന്ത്യയിൽ നിന്നും ജെറുസലെമിലേക്ക് മടങ്ങിയെത്തി എന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്ന വിവരണങ്ങൾ അപ്രാമാണികഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കാണുവാനുണ്ട്. പരിശുദ്ധ കന്യകാമറിയം മരണമടഞ്ഞപ്പോൾ തോമാശ്ലീഹാ ഇന്ത്യയിൽ ആയിരുന്നുവെന്നും മാലാഖമാർ ആദ്ദേഹത്തെ ജെറുസലെമിലേക്ക് സംവഹിച്ചുവെന്നുമാണു പാരമ്പര്യം. അഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിൽ എഴുതപ്പെട്ട "ട്രാൻസിത്തു മരിയേ" എന്ന അപ്രാമാണിക ഗ്രന്ഥത്തിലാണു ഈ വിവരണം ഉള്ളത്. ജെറുസലെമിലേക്ക് എത്തിയ തോമാശ്ലീഹാ മറ്റ് അപ്പസ്തോലന്മാരോട് ഇന്ത്യയിൽ അദ്ദേഹം ചെയ്ത കാര്യങ്ങൾ വർണ്ണിക്കുന്നുണ്ട്. ഇന്ത്യയിലെ രാജാവിന്റെ സഹോദരീ പുത്രനായ അബദാൻ എന്നയാളിനു മാമ്മോദീസാ നല്കുവാൻ തയ്യാറെടുക്കുന്ന വേളയിലാണു താൻ മാലാഖമാരാൽ സംവഹിക്കപ്പെട്ടത് എന്ന് അദ്ദേഹം പറയുന്നുണ്ട്. ഇതിൽനിന്നും മനസ്സിലാകേണ്ടത് തോമാശ്ലീഹാ വടക്കുപടിഞ്ഞാറേ ഇന്ത്യയിൽനിന്നും ജെറുസലെമിലേക്ക് തിരിച്ചുവന്നിരുന്നു എന്നുള്ള പാരമ്പര്യം ആദ്യകാലം മുതൽ സഭയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നാണ്. അതുകൊണ്ടാണല്ലോ അഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിൽ എഴുതപ്പെട്ട ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇപ്രകാരം പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.

തോമാശ്ലീഹാ ജെറുസലെമിലേക്ക് പോയി എന്നതിനു ചരിത്രപരമായ എന്തെങ്കിലും കാരണം ഉണ്ടാകുമോ എന്ന് പരിശോധിച്ചു നോക്കാം. എഡി 45-നുശേഷമുള്ള ഇന്തോ-പാർത്തിയൻ ചരിത്രം പരിശോധിച്ചാൽ കാരണം കണ്ടുകിട്ടും. കുഷാന്മാരുടെ ഇന്ത്യയിലേക്കുള്ള തള്ളിക്കയറ്റം ആരംഭിച്ച കാലമായിരുന്നു അത്. തക്ഷശിലയിലെ ആദ്യ ക്രൈസ്തവ സമൂഹത്തിന്റെ അന്തകരായി മാറിയ വംശമായിരുന്നു കുഷാന്മാർ. ചൈനയിലെ യൂചി വർഗ്ഗത്തിൽ പെട്ട ഇവർ ഒക്സസ് മേഖലയിൽ ആദ്യം പ്രവേശിച്ചു. അതിനു ശേഷം ബാക്ട്രിയ താവളമാക്കി അവിടെ വാസമുറപ്പിച്ചു. അവിടെ നിന്നുമാണു അവർ ഇന്ത്യയിലേക്ക് തള്ളിക്കയറിയത്. ഹിന്ദു ക്കുഷ് കീഴടക്കി കാബൂളും കടന്ന് സിന്ധു നദീതടം മുഴുവൻ അവർ കീഴ്പ്പെടുത്തി. അവിടെ നിന്നും വീണ്ടും ദക്ഷിണ ഭാഗത്തേക്ക് കടന്ന് ഇന്തോ-പാർത്തിയൻ രാജ്യത്തിലേക്കു കടന്നു. സിന്ധു കുറുകെ കടന്ന് പഞ്ചാബിൽ പ്രവേശിച്ച ഇവർ തക്ഷശില കീഴടക്കി. അവിടുത്തെ സിർക്കാപ് പട്ടണം പൊടി

മാത്രമായി. എഡി 50 ആയപ്പോഴേക്കും ഇതെല്ലാം സംഭവിച്ചു. ഗൊണ്ടഫറസ് രാജാവ് ഇതിനകം മരിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. തക്ഷശില പൂർണമായും നശിച്ച വാർത്തവരുമ്പോൾ തോമശ്ലീഹാ ഏന്തെങ്കിലും അതിർത്തി ഗ്രാമങ്ങളിൽ ആയിരുന്നിരിക്കണം. ഗൊണ്ടഫറസിന്റെ തിരോധാനവും സിർകാപ് പട്ടണത്തിന്റെ പൂർണതകർച്ചയും കുഷാന്മാരുടെ അടിച്ചമർത്തലും മൂലം തോമാശ്ലീഹാ എതാനും അനുയായികൾക്കൊപ്പം പേർഷ്യൻ സാമ്രാജ്യത്തിലേക്ക് കടന്നിരിക്കണം. ഇപ്രകാരം ഒരു രാഷ്ട്രീയ സാഹചര്യം ഉണ്ടായില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിനു ഇന്ത്യ വിട്ടുപോകേണ്ടി വരില്ലായിരുന്നു.

പേർഷ്യൻ സാമ്രാജ്യത്തിലെ ഫാർസ് മേഖലയിൽ വിശുദ്ധ തോമാശ്ലീഹായുടെ പേരിലുള്ള ക്രൈസ്തവർ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇവിടുത്തെ ക്രൈസ്തവർ സെലൂഷ്യൻ സഭയിലെ മറ്റു ക്രൈസ്തവരെക്കാൾ വ്യത്യസ്തരായിരുന്നു. തോമാശ്ലീഹായിൽ നിന്നും മാമ്മോദീസാ സ്വീകരിച്ച ഞങ്ങൾക്ക് മാർ മാരിയുടെ സിംഹാസനവുമായി ഒരു ബന്ധവുമില്ലായെന്ന് അവർ ശഠിച്ചു. സെലൂഷ്യയിലെ സഭ തോമാശ്ലീഹായുടെ ശിഷ്യനായ മാർ മാരിയാണു സ്ഥാപിച്ചത്. അതുകൊണ്ടാണ് അവർ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞത്. തോമാശ്ലീഹായിൽ നിന്നും മാമ്മോദീസാ സ്വീകരിച്ചവരുടെ പിന്മുറക്കാരായ തങ്ങൾ ശ്ലീഹായുടെ ശിഷ്യൻ മാത്രമായിരുന്ന മാരിയുടെ സിംഹാസനത്തിൻ കീഴിലായിരിക്കുന്നതിന്റെ യുക്തിയാണു അവർ ചോദ്യം ചെയ്തത്.

അങ്ങനെ, തോമാശ്ലീഹാ ഇന്ത്യയിലെ തന്റെ ആദ്യ പ്രേഷിതയാത്രക്കും പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും ശേഷം ജെറുസലെമിലേക്ക് തിരിച്ചു പോയി എന്നതിനു പാരമ്പര്യങ്ങൾ മാത്രമല്ല, ചരിത്രവും പിൻബലം നല്കുന്നുവെന്ന് നമുക്ക് പറയുവാൻ സാധിക്കും. എന്നാൽ ഇന്ത്യയിലെ തന്റെ പ്രേഷിതദൗത്യം പൂർത്തിയായിട്ടില്ല എന്ന് അദ്ദേഹത്തിനു വ്യക്തമായി അറിയാമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഒരു വർഷം തികഞ്ഞപ്പോൾ തന്നെ വീണ്ടും ഒരു ഭാരതയാത്രയ്ക്കായി അദ്ദേഹം ഇറങ്ങിത്തിരിച്ചു. ഇത്തവണ വന്നത് നമ്മുടെ കേരളനാട്ടിലേക്കായിരുന്നു.

സൊക്കോത്രദ്വീപ് വഴി കേരളത്തിലേക്ക്

നമുക്കിനി തോമാശ്ലീഹായുടെ കേരളപ്രവേശനത്തിലേക്കു വരാം. തക്ഷശിലയിൽ നിന്നും സിൽക്ക് റൂട്ടിലൂടെ ജറുസലേത്ത് തിരിച്ചെത്തിയ തോമാശ്ലീഹാ വളരെക്കാലം അവിടെ തങ്ങിയില്ല. തന്റെ ഭാരത പ്രേഷിത ദൗത്യം

പൂർത്തിയായിട്ടില്ല എന്ന് അദ്ദേഹത്തിനു പൂർണബോദ്ധ്യം ഉണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു തന്നെ അടുത്ത യാത്രക്കുള്ള തയ്യാറെടുപ്പുകൾ ആരംഭിച്ചു. എ.ഡി 51 ആരംഭത്തിൽ ജറുസലേത്ത് തിരികെയെത്തിയ ശ്ലീഹാ ആ വർഷം അവസാനത്തോടുകൂടി തന്റെ അടുത്ത യാത്ര ആരംഭിച്ചു. ഇത്തവണ വന്നത് നമ്മുടെ കേരളത്തിലേക്കായിരുന്നു. അപ്പോഴേക്കും കേരളത്തിലെ മുസിരിസ് ഇന്ത്യയിലെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട വാണിജ്യ തുറമുഖമായി മാറിയിരുന്നു.

സൊക്കോത്ര ദ്വീപിൽ

ഇന്ത്യയിലേക്കുള്ള രണ്ടാം യാത്രയിൽ തോമാശ്ലീഹാ സൊക്കോത്ര ദ്വീപ് സന്ദർശിച്ചുവെന്നും അവിടെ സെന്തോമസ് പാരമ്പര്യം അവകാശപ്പെടുന്ന ക്രൈസ്തവർ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നും പല കാരണങ്ങളാൽ നമുക്ക് അനുമാനിക്കാം.

ഇന്ത്യയ്ക്കും അറേബ്യാക്കും ഇടയിൽ അറബിക്കടലിൽ ഉള്ള ഒരു ദ്വീപാണ് സൊക്കോത്ര. അറേബിയായോടും ആഫ്രിക്കയോടും അടുത്തു കിടക്കുന്നു. ഇന്നിത് ദക്ഷിണ യെമന്റെ ഭാഗമാണ്. ക്രിസ്തുവർഷം ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ കേരളത്തിലേക്കുള്ള വാണിജ്യകപ്പലുകളുടെ ഒരു ഇടത്താവളമായിരുന്നു സൊക്കോത്ര ദ്വീപ്. കേരളത്തിൽ നിന്നുള്ള സുഗന്ധ വ്യഞ്ജനങ്ങൾ ഇവിടെ വെച്ചാണു പലപ്പോഴും പാശ്ചാത്യർ വാങ്ങിയിരുന്നത്.

സൊക്കോത്ര ഇന്ന് പൂർണമായും ഒരു മുസ്ലീം രാജ്യമാണ്. എന്നാലും നൂറ്റാണ്ടുകളോളം അവിടെ ക്രൈസ്തവർ ധാരാളമായി ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് ചരിത്രം സാക്ഷിക്കുന്നു. സൊക്കോത്രയിലെ ക്രൈസ്തവരെ കുറിച്ച് ആദ്യമായി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് ആറാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഇവിടം സന്ദർശിച്ച കോസ്മോസ് ഇൻ ഡിക്കോപ്ലെസ്റ്റസ് എന്ന സഞ്ചാരിയാണു. ഈ ദ്വീപിൽ വളരെയധികം ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഉണ്ടെന്നും അവരുടെ വൈദികർ പേർഷ്യയിൽ നിന്നുമാണ് വൈദികപട്ടം സ്വീകരിച്ചിരുന്നതെന്നും അദ്ദേഹം പറയുന്നു. സൊക്കോത്രയിലെ നിവാസികൾ ദീർഘകാലത്തേക്ക് ക്രിസ്ത്യാനികൾ ആയിരുന്നുവെന്ന് കർദ്ദിനാൾ തിസറങ്ങ് അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പതിനാലാം നൂറ്റാണ്ടിലെ അറബി ഭൂമിശാസ്ത്രകാരന്മാർ ഈ ദ്വീപിനെ ക്രൈസ്തവ ദ്വീപ് എന്നാണു വിളിച്ചിരുന്നത്. ബാബിലോണിയായിൽ ഏനോസ് കത്തോലിക്കോസായിരിക്കുമ്പോഴും സബറീശോ മൂന്നാമൻ പാത്രിയാർക്കീസായിരിക്കുമ്പോഴും സൊക്കോത്രയിലേക്ക് മെത്രാന്മാരെ വാഴിച്ചയച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് നങ്ങച്ചിവീട്ടിലച്ചൻ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്.

പതിമൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ സൊക്കോത്ര സന്ദർശിച്ച മാർക്കോപ്പോളൊ ഇപ്രകാരം എഴുതുന്നു. 'ഈ ദ്വീപിലെ നിവാസികൾ മാമ്മോദീസാ സ്വീകരിച്ച ക്രൈസ്തവരാണ്. അവർക്ക് ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്തായും ഉണ്ട്. എന്നാൽ റോമിലെ മാർപാപ്പയുമായി അദ്ദേഹത്തിനു ഒരു ബന്ധവും ഇല്ല. ബാഗ്ദാദിലെ കാതോലിക്കോസ് എന്നു വിളിക്കുന്ന മെത്രാപ്പോലീത്താക്ക് അദ്ദേഹം കീഴ്പെട്ടിരിക്കുന്നു'.

1542-ൽ ഇന്ത്യയിലേക്കുള്ള യാത്രാമദ്ധ്യേ വിശുദ്ധ ഫ്രാൻസീസ് സേവ്യർ സൊക്കോത്ര സന്ദർശിച്ചു. അന്ന് അവിടെ കണ്ട ക്രൈസ്തവരെ കുറിച്ച് അദ്ദേഹം വിശദമായി എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. അതിൽ നിന്നും ഏതാനും വരികൾ മാത്രം ഇവിടെ കുറിക്കാം. 'ഈ ദ്വീപ് വളരെ ചൂടുള്ള ഒരു സ്ഥലമാണ്. ആളുകളെല്ലാവരും ക്രിസ്ത്യാനികളാണ്, യഥാർത്ഥത്തിൽ അവർക്ക് എഴുതുവാനും വായിക്കുവാനും അറിഞ്ഞുകൂടാ. തന്മൂലം അവർ രേഖകളായി ഒന്നും സൂക്ഷിച്ചിരുന്നില്ല. എന്നാലും ക്രൈസ്തവർ ആയിരിക്കുന്നതിൽ അവർ അഭിമാനം കൊള്ളുന്നു. അവർക്ക് പള്ളികളും കുരിശുകളും വിളക്കുകളുമുണ്ട്. ...അവർ മാർതോമാ ശ്ലീഹായോട് പ്രത്യേക ഭക്തി ഉള്ളവരാണ്. മാർതോമാ ശ്ലീഹാ ഇശോയിൽ ജനിപ്പിച്ച ക്രൈസ്തവരുടെ സന്തതികളാണ് തങ്ങളെന്നു അവർ അവകാശപ്പെടുന്നു.'

പോർച്ചുഗീസ് ചരിത്രകാരനായ ഡിമെല്ലോ ഇപ്രകാരം എഴുതുന്നു. 'തോമാശ്ലീഹാ മാമ്മോദീസാ മുക്കിയവരുടെ ഗണത്തിൽ പെട്ട ധാരാളം ക്രൈസ്തവർ സൊക്കോത്രയിലുണ്ട്. അവർക്ക് പള്ളികളും കുരിശുകളുമുണ്ട്. അവരുടെ പ്രാർത്ഥനകൾ കൽദായ ക്രിസ്ത്യാനികളെപ്പോലെയാണ്.' ചരിത്രകാരനായ വിൻസന്റ് സ്മിത്ത് ഇപ്രകാരം പറയുന്നു. 'സൊക്കോത്ര വഴി തോമാശ്ലീഹാ കേരളത്തിൽ വന്നതെന്ന പരമ്പരാഗത വിശ്വാസത്തിൽ അവിശ്വസനീയമായി ഒന്നുമില്ല. കാരണം, അവിടെ വളരെ പുരാതനമായ ഒരു ക്രൈസ്തവ സമൂഹം ഉണ്ടായിരുന്നു.'

ഇപ്രകാരം നോക്കുമ്പോൾ സൊക്കോത്രയിലെ ക്രൈസ്തവരും അവരുടെ പാരമ്പര്യങ്ങളും കേരളത്തിലെ സെന്തോമസ് പാരമ്പര്യത്തിനു കരുത്തേകുന്നതാണ്. തോമാശ്ലീഹാ കേരളത്തിൽ വന്നുവെന്നതിനു അതും തെളിവാകുന്നു. സൊക്കോത്രയിൽ നിന്നുമാണു തോമാശ്ലീഹാ കേരളത്തിൽ വന്നതെന്ന് പാരമ്പര്യത്തിന് അതു ശക്തി നല്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

Dr (Fr) James Kurukilangatt MST
is a Church Historian. He holds a Doctorate Degree in Church History from Gregorian University, Rome

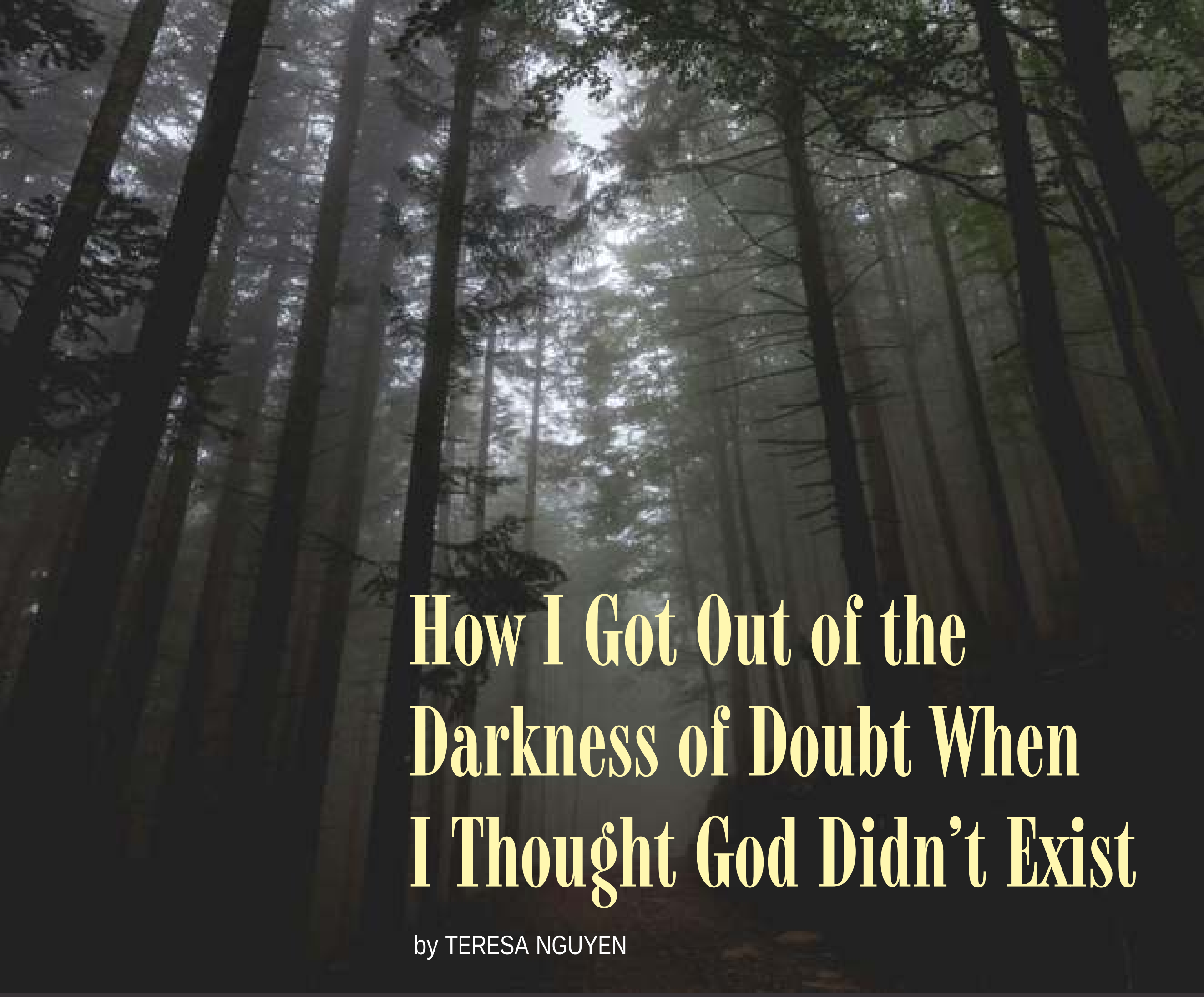

How I Got Out of the Darkness of Doubt When I Thought God Didn't Exist

by TERESA NGUYEN

I thought to myself, "I don't think God exists." as I walked out of my college classroom.

I had come to this hasty conclusion after a professor had given a long lecture on why God is a myth. This lecture catapulted me into a whirlwind of doubts and confusion. That time in my life was challenging for me.

And I want to tell you some things I learned from it. But first, let me set some things straight, having doubts or questions is not good or bad. It's normal and human. However, it is one thing to have a doubt and abandon your faith out of pride. But it's another to humbly pursue your questions and fight for the answers. That's what the saints did.

If you're doubting, you might be going through a season of darkness. I did.

What is darkness?

A season of darkness is when we feel almost or completely separated from God. Sometimes this darkness is triggered from a source, like an interesting YouTube video, or sometimes just from a questioning mind. It can last a minute or it could last much, much longer.

St. Therese of Lisieux described darkness as a dark rain cloud moving over and covering the warm radiant sun — God. We think that the sun or God isn't there. But the reality is that to us He is just covered by darkness. The reality is that our human, finite mind cannot comprehend an infinite God.

But here's the hardest part. A season of darkness gives us a spiritual amnesia. We seem to forget all that we know about God.

So what's the key to dealing with this season of darkness? It is to remember. Whether you are struggling with God's goodness, Jesus' real presence in the Eucharist, the existence of God all together, or whatever it may be, here are a few things I've learned in this season of life.

Remember, you are not alone

Struggling with doubt can be confusing, exhausting, and sometimes painful. The enemy will try to deceive you into feeling ashamed and alone. Don't listen to this lie. Be open with this struggle of yours with the strong Catholics (priests, youth ministers, strong family members) in your life. Be in community. Do attend youth groups, Bible studies, be with other Catholic friends.

Also, remember that the most incredible of saints were not exempt from this. For example, St. Therese of Lisieux and Mother Teresa were both in a period of darkness for years where they could not fathom a God, heaven, or that God had loved them. Ask for their intercession.

So you might be asking, how'd the heck did they make it through? They remembered. What did they remember? Glad yoa asked. That brings me to my next point.

Remember the times during which you experienced God

All throughout scripture God is telling his people over and over again to remember all that God has done for them because soon they will forget. The same message applies to us.

Most of us have had times when we vividly felt the sun (God's presence) radiate on us, as St. Therese of Lisieux said. You know, those times when we deeply knew in our hearts that He is with us. Perhaps it was at a retreat or while seeing a sunset, whatever it may be, we must remember these experiences. We must hold on onto these moments.

St. Therese and Mother Teresa, though in great pain, held onto the times their own moments of consolation. The experiences you've had are real tangible moments. Remember, remember, remember.

Remember what you know about God

Darkness also clogs up our mind and all the truth we know about God. When I was going through this period, I constantly had to remind myself logically:

There must be a God, how else could have this intricate world come together?

There must be a God, for why else do have desires that nothing on earth can satisfy?

There must be a God, for why else do the greatest philosophers, scientists, and saints believe so firmly in a God?

There must be a God, for how else do you explain the shroud of Turin, Miracle of Lanciano, and other archeological proof?

I also called up my intelligent friend. A lot of times we get too stuck in our head in moments of darkness. So I asked her to remind me of what she knew.

Remember to fight

When we doubt, it's very easy to lose motivation and become spiritually lazy. But this time is crucial. The last thing we should be doing is giving up. We have nothing to lose, but everything to gain by fighting.

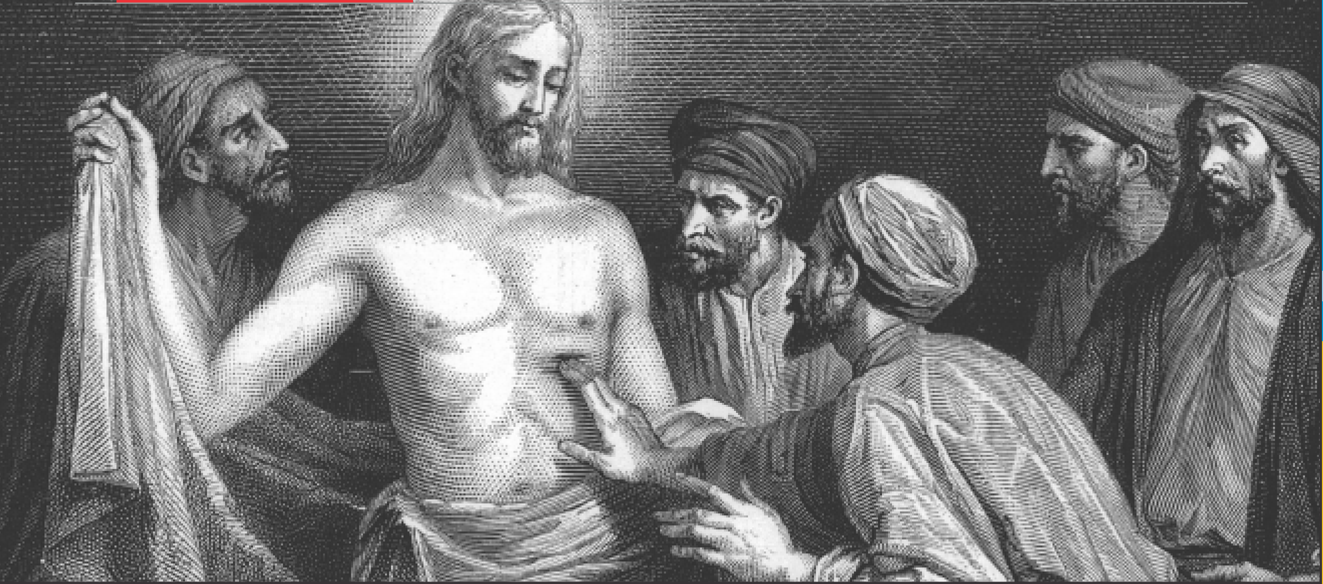

One, start or continue having an active daily prayer life. This is so key. Pray to God even if you don't know if He's there. He is. Set a time each day where you talk to Him and bring to Him your doubts. Write in a journal and examine your day, your heart, and your mind. Frequently seek out the sacraments.

Two, question and seek answers within the guides of the Church. Read Catholic Answers or other Catholic apologetic resources and consult other, wise Catholics in your life. We can't fully understand God, but we sure can get far when we allow reason to coincide with our faith.

This period of darkness was extremely difficult for me. I'm not going to pretend it wasn't. But after doing the 4 points above, I had so much more conviction that God is the truth. I even debated my professor later.

But more so, I now can see why God allows darkness. It's because of the very fact that it shakes us up. We are tested. A faith that is comfortable and always happy, is barely faith at all. This season allowed me to actively choose God as the King of my heart all over again, each day. Even when I didn't feel like it.

Take heart, if God has allowed a time of darkness in your life it is because He wants to take you higher than you have ever imagined.

The words you need to hear:

"The greatest tragedy in humanity is when we do not wrestle with God, when we become so apathetic that we are but a limp rag doll in the hands of a mighty lover who wishes that we fight back; that we embrace Him and choose to find truth. Christ will seek the ends of the earth for the one sheep that has gone astray. He will fight the darkness to find His beloved, but when He holds us in His arms and we do not show any sign of life, then it is the heart of a King that is broken and all of creation will moan in the loss of another soul that was meant to dance in the courts of Heaven.

Take your doubts to Christ, let this fire grow inside you and become aware that He is wanting a heart that beats and seeks knowledge, He wants a mind that thinks and learns wisdom, and He wants a soul that cries out for help when it seems impossible to trust. Because He broke down the gates of hell to rescue His bride, He is coming with a righteous fire in His soul and a joy that will wipe away every tear from your eyes; You just have to be willing and ready." (T.B. LaBerge)

Source: https://lifeteen.com/blog/got-darkness-doubt-thought-god-didnt-exist/

TESTIMONIAL

A Valiant Role Model of Faith

“Martyrdom and the vocation to martyrdom are not the result of human effort, but the response to an initiative and a call from God. They are a gift of his grace, which makes one capable of offering one's life for the love of Christ and of the Church, and thus of the world". These words of Pope Emeritus His Holiness Benedict XVI (General Audience Catechesis, 11 August 2010), are fully applicable to the life, sufferings and the valiant death of the Blessed Servant of God, Devasahayam Pillai.

Devasahayam Pillai was born to an affluent Hindu, Nair family, in the year 1712 in a small hamlet called Nattalam, Tamil Nadu. His name was Nilam or Nilakandan, and "Pillai" was a popular name referring to his high caste and social position. As a boy he learned Tamil, Malayalam, Sanskrit, Hindu scriptures and trained in the traditional martial arts, archery, Varmasastra and the use of weapons. He became a high official in the palace, and in charge of the royal treasury. He married Bhargaviammal, a bride from an equally prominent Nair family.

Nilakandan Pillai experienced heavy losses of property and cattle which caused him great perturbation. Finding no relief in his religious beliefs, he sought counsel from Eustachius Benedictus De Lannoy, a Dutch Catholic military officer. De Lannoy instructed him about the mystery of God's loving providence in affliction, the Christian meaning of suffering in the Book of Job and the redemptive suffering of our Saviour. Nilakandan Pillai was impressed by Job's absolute confidence in God in the face of unbearable tragedies. Convinced of the truth of Christian mysteries, Nilakandan Pillai expressed his desire to be baptized, fully aware of the extreme consequences which might befall him. Fr. Giovanni Battista Buttari, a

Jesuit Missionary at Vadakkankulam, instructed him for nine months and baptized him on 14 May 1745. At baptism he received the name "Devasahayam", which means "God has helped".

Devasahayam Pillai returned home and continued his office at the royal palace carrying out his duties with his usual efficiency. He also started evangelizing people. His first convert was his wife Bhargaviamma, who yielded to the grace of God after initial resistance. She took the name "Gnanapu" which is a Tamil rendering of "Theresa". His courageous propagation of the faith led to many conversions and this angered the Brahmins. He mingled with people of every status and caste. He threw away the symbols of his "high" caste (Ponool), ate and lived with people of "low" birth and returned to his office in the palace as a polluted person according to their custom and belief. He challenged the Brahmins' superstitions and inhuman oppression of the oppressed castes. His new life became a cause of serious concern among the Hindus. Devasahayam was put in a narrow prison on 23 February 1749. The following day, he was condemned to death by the king. Before the execution he was paraded in all the important towns in the kingdom, seated backwards on a buffalo with a flower garland around his neck, and his hands tied behind his back.

After the parade, he was tied to a neem tree with fetters for seven months. Chained, he led an exemplary life of virtues, prayer, penance and mortification. Every day he read books on the life of saints. He fasted every Friday and Saturday. Whenever possible, he confessed his sins and received Holy Communion with utmost devotion. His lifestyle coupled with the fame of miracles attracted many people. He proclaimed Christ to all of them. There are many miraculous events because of the martyr. He was brought to a place called Puliyoorkurichywhere, overcome by thirst, he planted his elbow on a rock, from which spouted water that he drank. This rock continues to give water even today. Because of the prayers of Devasahayam, the jailer who was childless for a long time obtained a child during his imprisonment in Peruvilai.

Finally, after three years of gruesome torture, he was taken to a secret prison at Aralvaimozhi, and had to be killed secretly because the Catholics began visiting him in large numbers. A little before midnight between 14 and 15 January 1752, he was taken to the place of his execution. Soldiers carried him to a nearby hill, Kattadimalai, as he was exhausted. There he knelt and prayed intensely. The marks left by his knees and elbows are seen even today. There he was shot dead by the soldiers. As five bullets

hit him, he uttered for the last time, "Jesus save me". His body was castaway into the forest for the wild animals. On the fifth day, his bones were found shorn of flesh. His tongue was lying apart, incorrupt. They were gathered diligently and buried in front of the main altar of the famous church of St. Francis Xavier, the present day Cathedral of the Diocese of Kottar.

The call to holiness is for everyone. But, in the history of the Church the vast majority of saints are from the class of religious men and women. In this context, the beatification of the first lay, married martyr in India, becomes a significant one. His sanctity is not only important for today's universal Church, but also his zeal, courage and suffering can grant solace to millions who are still silently suffering persecution in different parts of the world.

TESTIMONIAL

WHY FAITH IN CHRIST MATTERS!

Let me frame it this way 'Why faith in Christ alone matters!'. For us humans, who other than Christ is worthy of being trusted? Who else can we entrust our faith in? There may be entities which we believe are permanent: like our good health, mental strength, physical capabilities, skills, talents, possessions, achievements, bank balance, and so on. A few years ago my life took a terrible downslide. The process was long and traumatising during which I almost lost all of the above-mentioned things. All that I had by my side was Christ. Faith in nothing else but Him mattered or rather faith in only the Creator mattered, not the creation.

I am Grateful to Hebrews 11:1 for providing such a simple definition of faith, "Now, faith is the assurance of things hoped for, the conviction of things not seen." The first part talks about the assurance of things we hoped for. As humans, we hope for things like a perfect life, a high-paying job, a perfect marriage or even a miraculous recovery from a disease. If faith was about assurance of the above mentioned things, then all devout Christians would be millionaires with perfect bodies and perfect health. I've realized that faith is the assurance of our hopes being registered by God and Him working out what is best for us. How can a pot tell the potter how to mould it? The Potter knows what is best. Let our hopes rise above short-lived earthly needs and aim at the eternal life that lies ahead of us.

Speaking about the conviction of things unseen, I haven't seen heaven, nor have I seen God nor any of the Biblical characters. My conviction of the unseen has taken form, not because my catechism teacher taught me about it nor because the religious spoke about it. My conviction arose from my personal efforts to know God during my worst times and my personal experience of His love during trials and tribulations. How can you and I have faith in a stranger? Rather than questioning God, I took an effort to know this good guy personally. By now, I have known Christ so much that I am happy with whatever he has in store for me. In faith, it's okay if certain wishes and dreams go unfulfilled because in the process heaven is being reserved for you. In faith, when you look back, you will only see what lies ahead. That is faith for me.

My faith is Christ has taken root from my love for him and not out of the fear of hell. And every time I look at a mustard seed, the small seed looks big because it reminds me of how much my faith is yet to grow. As long as it is in Christ that my faith is growing and getting nurtured, that's all that matters.

Keni Joseph Sebastian
is a Mechanical Engineer
belongs to Dombivli Parish

TESTIMONIAL

When Mother Mary Wanted Me to Pray...

A few years ago, I started praying the Holy Rosary on Wednesdays. I prayed for my family, friends, and strangers along with my personal intentions while reciting the rosary.

On one such Wednesday while reciting the rosary, I remembered a friend who was staying in London back then. I had not spoken to her for a while, but felt that she could be lonely and in trouble. I dedicated the rosary to her.

I told her about how the thought had occurred while praying the rosary and that I was not sure whether she needed my prayer in reality.

Although I brushed the thought of my friend being in trouble aside, I began thinking whether there was any significance of the rosary that I prayed.

That evening I received a WhatsApp message from her asking how I was doing. With the intention of clearing my doubts, I asked if she had been in any kind of trouble recently.

“How did you know?” she exclaimed!

She mentioned an incident, where she had been at an office party and one of her colleagues had misbehaved with her, had her locked up in a room with him and wanted to have a conversation with her. She was scared but came out safe, as she refused to entertain him. Embarrassed and shocked by his behaviour, she had taken the next day off from work. That is when, she had thought of messaging me.

She was surprised about the inkling I had about the incident, as she had not mentioned about it to anyone till then.

I told her about how the thought had occurred while praying the rosary and that I was not sure whether she needed my prayer in reality.

We both had our answers that night. The incident left us believing that the power of the rosary goes beyond what we can imagine and we were in awe with the feeling that our Mother does intervene for us even when we are not expecting.

Steffi Johnson
is a software engineer
belongs to Mankhurd Parish

TESTIMONIAL

Why Do I Love Jesus?

There are episodes of isolation in everyone's life: when no one understands us, and sometimes not even our parents. There are also times when the world around you, give up on you, in life. I too was experiencing this mental and spiritual trauma during my teenage.

With a crushed heart, devoid of hope, I opened the Bible to see if I could find some solace, and I read, “You are precious in my sight, and honoured, and I love you.”

That was the day I found my love…I fell in love with Him…

St. Paul explains the true meaning of the word 'Love' in 1 Cor 13:4, and my Jesus, is love personified. He is a person who accepted defeat and humiliation to make me victorious and erase my disgrace. In this world, where people find it difficult even to share a seat while traveling, my Love changed himself into bread so that He could live with me forever.

He respects me for who I am. He endures all the pain I give him, with a smile. He is truthful, sincere, and caring. He has never abandoned me. When I give up on important and beautiful things in life, He pursues them more enthusiastically for me. He follows me wherever I go, He is there for me in whatever I do; but He gives me the freedom to choose what I want. When I cry, He cries with me; when I smile He smiles with me. He helps me in doing wonderful things that I couldn't have imagined doing them by myself, and He makes all things beautiful for me.

My fear in life is silenced when he goes ahead of me. My tears get soaked up without leaving a trail when he embraces me. In my heart when I close the door on him, he eagerly waits at my doorstep in every storm and every rain. Each time I get cheated by my new found love, He runs up to me and carries me back into his heart and has the best surprise for me every time. When our relationship hits the rock-bottom, He never gives up on me but always wins me back.

Love is an emotion which needs to be expressed. He expresses it through the Eucharist. Have you ever seen or heard of any relationship wherein a person dies each day so as to save the person he loves? I have seen it and experienced it. Words are one of the strongest medium to reach a person's heart. He talks to me every day: the Bible is the collection of love letters he sent me.

We live in a world of fragile relations, with the constant fear of losing our loved ones because of our inability to satisfy their expectations. My emotions change and my love for Him alters every day, and when I put this concern before Him, He says, “My love for you is enough Maria, to keep this relationship strong, you need not worry… for I am the same yesterday, today and forever…”

I couldn't deny this love of Jesus for me. Each day and every breath I take gives me the opportunity to experience His love. Since then, I have never ever experienced that isolation which darkened my life once, for He has been my light.

Maria Jose
is a member of Christ the King Church, Bhandup, Mumbai

സന്തോഷത്തോടെ ഞങ്ങൾ സ്മരിക്കുന്നു

മാർ തോമസ് ഇലവനാൽ
കല്യാൺ രൂപതയുടെ മെത്രാൻ

പെസഹാരഹസ്യത്തിന്റെ ജീവിതം

ക്രൈസ്തവജീവിതം പെസഹാരഹസ്യത്തിന്റെ ജീവിതമാണ്. അൾത്താരയിൽ നമ്മൾ അനുസ്മരിക്കയും അനുഷ്ഠിക്കയും ചെയ്യുന്ന പെസഹാരഹസ്യത്തിൽ കൂദാശകളിലൂടെ നമ്മൾ പങ്കുകാരാകുന്നു. മാമ്മോദീസായിലൂടെ ഈശോയോടൊപ്പം നമ്മളും മൃതരായി സംസ്കരിക്കപ്പെട്ടുവെന്നും ക്രിസ്തു മഹത്വത്തോടെ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റതുപോലെ നാമും ഒരു പുതുജീവിതം നയിക്കണമെന്നും വി. പൗലോസ് പഠിപ്പിക്കുന്നു. (റോമ. 6:1-4). ക്രിസ്തുരഹസ്യത്തിൽ പങ്കാളികളാകുന്ന നമ്മൾ ക്രിസ്തുരഹസ്യം ജീവിക്കുവാൻ കൂദാശകളിലൂടെ ശക്തരാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. വി. കുർബ്ബാനയിൽ പങ്കുചേരുക എന്നാൽ പെസഹാ രഹസ്യത്തിൽ പങ്കുചേരുക എന്നാണ്. കർത്താവിന്റെ പെസഹാരഹസ്യത്തിന്റെ ജീവിതമാണ് ക്രൈസ്തവജീവിതം. 'ഞാൻ ക്രിസ്തുവിനോടു കൂടി ക്രൂശിതനായിരിക്കുന്നു' (ഗലാ. 2:20) എന്നും 'കർത്താവിന്റെ മരണം ഞങ്ങൾ സദാ ശരീരത്തിൽ സംവഹിക്കുന്നു' (2 കൊറി. 4:10) എന്നും വി. പൗലോസ് പറയുമ്പോൾ ഈ പെസഹാരഹസ്യമാണ് നമ്മൾ ജീവിക്കുവാൻ വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് എന്ന് തിരുവചനം നമ്മെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു.

ഉത്ഥിതനെ കണ്ടെത്തുക.

വി. കുർബ്ബാനയിൽ കർത്താവിന്റെ പെസഹാരഹസ്യങ്ങളുടെ ഓർമ്മ നമ്മൾ ആചരിക്കുന്നു. കർത്താവിന്റെ രണ്ടാമത്തെ വരവിലുള്ള പ്രത്യാശയിൽ ആഴപ്പെടുന്നു. ഒന്ന് സമയബന്ധിതമായി കഴിഞ്ഞതും രണ്ടാമത്തേത് വരാനിരിക്കുന്നതുമാണ്. എന്നാൽ വി. കുർബ്ബാനയിൽ കഴിഞ്ഞ സംഭവവും വരാനിരിക്കുന്നതും ഇന്നിന്റെ അനുഭവമാക്കി മാറ്റുകയാണ്. നമുക്കുവേണ്ടി മരിക്കയും ഉത്ഥിതനാവുകയും ചെയ്ത മിശിഹായെ അൾത്താരയിലെ അനുസ്മരണത്തിൽ വിശ്വാസത്തിന്റെ കണ്ണുകളിലൂടെ കണ്ടെത്തുന്ന അനുഭവം ഉണ്ടാകണം. ഇതാണ് എമ്മാവൂസിലെ ശിഷ്യന്മാർക്ക് ലഭിച്ചത്. വി. തോമ്മാശ്ലീഹാ ഉത്ഥിതനെ കണ്ടപ്പോൾ സന്തോഷത്തോടെ 'എന്റെ കർത്താവേ എന്റെ ദൈവമേ' എന്ന് വിശ്വാസം ഏറ്റു പറഞ്ഞതുപോലെ നമുക്കും പറയുവാൻ സാധിക്കുമ്പോഴാണ് "ഈ രഹസ്യത്തെ സന്തോഷത്തോടെ ഞങ്ങൾ സ്മരിക്കുന്നു" എന്ന പ്രാർത്ഥന അർത്ഥവത്തായിത്തീരുന്നത്.

ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ കർത്താവ് മുറിവേറ്റവനാണ്

ഉയിർപ്പിനുശേഷം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട കർത്താവ് അവിടുത്തെ സഹനത്തിന്റെ അടയാളമായ തിരുമുറിവുകൾ ശിഷ്യന്മാർക്ക് കാണിച്ചുകൊടുത്തു. (യോഹ. 20:20). അൾത്താരയിൽ ഇന്ന് സന്നിഹിതനാകുന്ന ഈശോ നമുക്കുവേണ്ടി മരിച്ച് മഹത്വത്തോടെ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ കർത്താവാണ്. വെളിപാടുപുസ്തകത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതുപോലെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ മഹത്വത്തിന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ 'കൊല്ലപ്പെട്ടതായി തോന്നുന്ന കുഞ്ഞാടു നില്ക്കുന്നു'. (5:6) വി. കുർബ്ബാനയിൽ കർത്താവിന്റെ മരണവും മഹത്വപൂർണ്ണമായ ഉത്ഥാനവും കൗദാശികമായി സന്നിഹിതമാക്കപ്പെടുന്നു. വി. കുർബ്ബാനയിൽ, സഹനങ്ങളേറ്റുവാങ്ങിയ കർത്താവ് സന്നിഹിതനാണ്. പക്ഷെ സന്നിഹിതനാകുന്ന കർത്താവിന് ഇന്ന് സഹിക്കുവാൻ സാധിക്കയില്ല. അവിടുന്ന് മഹത്വത്തിലാണ് സന്നിഹിതനാകുന്നത്. നമുക്കുവേണ്ടി മരിക്കയും ഉയിർക്കുകയും ഇന്ന് മഹത്വത്തിൽ സന്നിഹിതനായിരിക്കയും ചെയ്യുന്ന കർത്താവിന്റെ ദിവ്യരഹസ്യങ്ങളുടെ ഓർമ്മയാചരണവും അനുഷ്ഠാനവുമാണ് വി. കുർബ്ബാന. അതുകൊണ്ട് കർത്താവിന്റെ കാൽവരി ബലിയുടെ മാത്രം അനുസ്മരണമായിട്ടല്ല മറിച്ച് കർത്താവിന്റെ ദിവ്യരഹസ്യങ്ങളുടെ മുഴുവനും ഓർമ്മയാചരണമായിട്ടാണ് വി. കുർബ്ബാനയെ നമ്മൾ മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്.

Rejoicing We Commemorate

Life of Paschal Mystery

Through the sacraments we participate in the Paschal Mystery that is commemorated and celebrated on the altar. St. Paul explains baptism as our participation in the death and resurrection of Christ and as a call to live with Him in the newness of life (Rom. 6:1-4). Through the sacraments we not only participate but are also strengthened to live the Paschal Mystery of Christ. Our Christian life is the life of Paschal mystery. St. Paul says: “I have been put to death with Christ on His cross so that it is no longer I who live but it is Christ who lives in me” (Gal. 2:19-20) and “we carry with us in our body the death of Jesus so that the life of Jesus too may always be seen in our body” (2 Cor. 4:10). These words of St. Paul remind us that as Christians we are called to live the life of the Paschal Mystery of Christ.

Encounter the Risen Lord

Our participation in the Paschal mystery helps us to strengthen our hope in the second coming of Christ. The first one is an already past event in history the second is still to come. But in the Qurbana both the past event and the future fulfilment is made as a present celebration and experience. Like the two disciplines of Emmaus, our celebration on the altar should give us an experience of having encountered, through the eyes of faith, Jesus who died and rose again for us. As St. Thomas met the risen Lord he expressed his faith and joy in these words ‘My Lord and my God’. When we too have the same experience we will be able to pray ‘rejoicing and glorifying ... we celebrate the mystery’.

The Risen Jesus is the wounded Jesus

As Jesus after the resurrection appeared to the apostles He showed them the marks of His wounds as the sign of His passion and sufferings (Jn. 20:20). Christ who is present on the altar is one who died and gloriously rose again. As we read in the book of Revelation, before the throne of glory stands ‘a Lamb that seemed to have been sacrificed’ (5:6). Qurbana is the sacramental representation of the death and glorious resurrection of Christ. In our Qurbana Jesus is present who suffered for us but Jesus who is present cannot suffer today. He is present in His glory Qurbana is the commemoration and celebration of the mystery of the death and resurrection of Christ who is present today in His glory. Se we can not explain Qurbana only as the commemoration of the sacrifice of Christ on Calvary but as the celebration of paschal mystery especially His resurrection. Whenever we participate in the Qurbana we experience the joy of His resurrection.

BISHOP’S DIARY

JULY - 2019

1st	Minor Seminary Class - Panvel
2nd	Blessing of S.W. Office - Powai
3rd	St. Thomas Feast
4th	Curia Meeting - Bishop’s House
5th	Dream Big - Powai
	Qurbana - Convent M.C. Road
7th	Pastoral Visit - Marouli
8th	Minor Seminary Class - Panvel
8th-12th	Priests Retreat - Panvel
13th	M.P.C. - ARC
14th	Pastoral Visit - Boisar
15th	Minor Seminary Class - Panvel
16th	Health Committee Meet - Andheri
17th-18th	WRBC - Pune
20th	Blessing of S.W. Office - Badlapur
21st	Pastoral Visit - Malad (East)
22nd	Minor Seminary Class - Panvel
24th	Curia Meeting - Bishop’s House
28th	Pastoral Visit - Dapodi
29th	Minor Seminary Class - Panvel
31st	Curia Meeting - Bishop’s House

PROPHET JEREMIAH

Jeremiah was born into a religious home in the kingdom of Judah. His father, Hilkiah, was a priest. The family lived in a town called Anathoth, not far from Jerusalem. Maybe, Jeremiah's parents thought he would also become a priest. But God had other plans. At the time of Jeremiah's birth, God's people were not living according to God's Word. Nearly everybody, from the king down to the most humble worker, worshipped false Gods - even in God's own holy Temple! When Jeremiah was a young man, God spoke to him. “I knew you before you were born,” God told Jeremiah, “and I planned then that you will speak for me.” God's call seemed to scare Jeremiah. “Ah, Lord God!” he cried out. “I cannot speak, for I am a child.” He was more than a child - he was twenty years old. But Jeremiah didn't think he could speak out of for God against the wickedness all around him. “Don't be afraid,” God assured Jeremiah. “Go wherever I send you. Say whatever I tell you to say. I am with you and I will deliver you.”

Then God did something special. God touched Jeremiah's mouth. God gave Jeremiah strength and courage and wisdom. He spoke out boldly, reminding people that God loved them and wanted to help them. But nobody listened to him. Not even the king. Even the priests got angry and told him to quit speaking about God. There were also false prophets who said that Jeremiah was not telling the truth. Jeremiah reminded the people that, about a hundred years before, the northern kingdom of Israel had abandoned God. Their enemies, the Assyrians, conquered them and moved all of the Israelites to distant lands.Now the people of Judah, the southern kingdom had abandoned God. The enemy armies were already on the march! Would God allow His people to be conquered and to be taken into exile too? The people trusted their idols. Could idols save them from their enemies? No! Only God could save them. The people got so angry at Jeremiah that they made a plot to kill him. But God protected His servant.

Finally, God said something that must have shocked Jeremiah. God said, “Don't pray for these people. I will not hear them when they cry to me for help.” Jeremiah warned the king he would lose t he battle with the army of Babylon. The king was angry and threw Jeremiah in prison, Jeremiah kept on preaching and trusting God. After he got out of prison, Jeremiah again preached to the king and the people that they should turn back to God and put their trust in Him. This time, the king had Jeremiah lowered into a deep muddy dungeon. But God was at work in the king's heart. He secretly rescued Jeremiah and asked him what God wanted the king to do. “Go into captivity, and God says you will live,” was the answer. The Babylonian army conquered Jerusalem and all of Judah. They pulled down the walls and all the buildings and burnt everything. God said that His people would go into captivity for seventy years and then He would bring them back to the Promised Land.

Source: www.m1914.org Bible for Children

ACTIVITY 1

Read the chapter 1 from the book of Jeremiah and answer the following questions:

1. Jeremiah was a young man when God called him to be a prophet to many nations. Before what event did God tell Jeremiah He knew him?
2. What were the first two signs God showed him?
3. Why did Jeremiah think he wasn't qualified to be a prophet of God?
4. Jeremiah was born only a few miles north of Jerusalem. Where?
5. Why did Jeremiah say that the judgment day was near and it would be terrible?

ACTIVITY 2

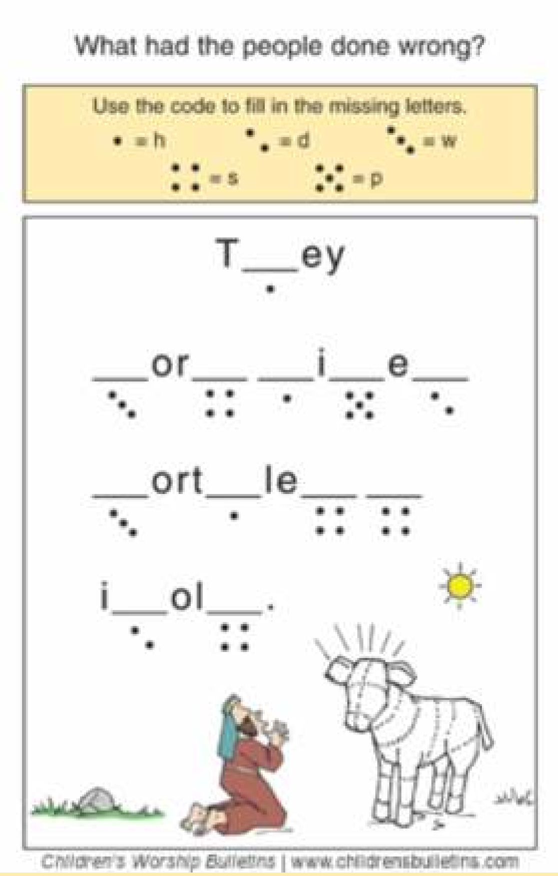

ACTIVITY 3

THE CALL OF JEREMIAH

The following puzzle is based on Jeremiah 1:4-10. Find the words given below, present either horizontally, vertically or diagonally.

N	N	P	D	U	G	G	J	G	B	S	W	O	M	B
A	H	R	P	E	R	G	L	V	D	O	P	X	L	G
S	A	O	L	O	S	P	A	E	Z	L	R	E	A	V
E	N	P	A	M	H	T	T	U	Y	G	X	N	A	P
N	D	H	N	A	Y	N	R	P	R	J	A	A	I	K
D	Q	E	T	K	I	T	N	O	W	E	C	H	L	T
F	R	T	Y	O	U	D	M	P	Y	Q	S	A	M	G
O	L	W	P	Y	D	S	Y	Z	Q	L	G	C	M	V
R	F	P	O	B	U	I	L	D	V	B	X	S	U	E
M	A	M	J	R	O	D	N	S	D	I	V	B	A	E
E	O	E	O	G	D	A	C	I	L	O	R	D	N	Y
D	C	E	R	U	M	R	A	C	H	I	L	D	S	G
Z	F	B	P	M	T	R	U	G	P	I	Z	D	V	E
C	X	H	O	W	F	H	E	M	S	K	G	F	P	R
W	R	C	W	A	N	A	T	I	O	N	S	I	Y	P

rescue	appointed
child	destroy
came	word
womb	Lord
send	build
formed	command
nations	mouth
hand	born
plant	prophet
speak	afraid

Source: www.sermons4kids.com

ACTIVITY 4

Spot 8 differences between the two pictures.

© SharefaithKids. All Rights Reserved. Reproduction or Reselling forbidden. Not for use without an active SharefaithKids subscription.

ACTIVITY 5

CREATIVE PROMPT

Jesus is visiting your home tomorrow. What would you cook for him? Why? (Answer in about 200 words. The most creative, well written answer would get published in the next issue)

Send your answers for all the activities to lanternkidsroom@gmail.com before 20th July 2019. Selected winner names would be featured in the next issue.

Kids' corner, compiled by
Elizabeth Dimal

Benedict XVI: The Church's unity is stronger than internal conflicts

Courtney Grogan/CNA

“The Pope is one, it is Francis,” Pope Emeritus Benedict XVI said in an interview with an Italian magazine published by Corriere Della Sera June 28. “The unity of the Church has always been in danger, for centuries,” Benedict said. “It has been for all its history. Wars, internal conflicts, centrifugal forces, threats of schisms.”

“In the end the awareness that the Church is and must remain united has always prevailed. Its unity has always been stronger than internal struggles and wars,” the pope emeritus explained.

Italian journalist Massimo Franco interviewed Benedict XVI in the Vatican gardens on the feast of Corpus Cristi June 23, but only published a few direct quotes in his five-page magazine article about the meeting. Concerns which the Italian journalist implied were met with answers that emphasized the importance of Church unity, noting “Benedict's obsession with the unity of the Church ... is more acute than ever.”

Forced abortion decision overturned on appeal, according to reports

Catholic News Agency

A controversial UK court decision to force a disabled woman to have an abortion has been overturned on appeal.

In a decision reportedly reached June 24, the English Court of Appeal, consisting of Lord

Justice McCombe, Lady Justice King and Lord Justice Peter Jackson, overturned the previous ruling of the Court of Protection.

Mrs Justice Nathalie Lieven imposed the original decision on June 21 in the Court of Protection in England, which hears cases involving the legal and personal affairs of people judged to have diminished mental capacity.

Lieven ruled that a forced abortion was “in the best interests” of the pregnant woman, over the objections of the woman herself, her mother, and her social worker. The woman, who has not been identified, is reportedly in her 20s and is of Nigerian descent. Both she and her mother are Catholic, and the court heard that they objected strongly to the abortion on religious grounds.

The decision on appeal comes after thousands of people signed a petition urging U.K. Health and Social Care Secretary Matthew Hancock to intervene in the case. Two Catholic bishops in the U.K. had also spoken out against the decision. The online petition, started by Right to Life UK June 22, has received over 75,000 signatures since it was posted.

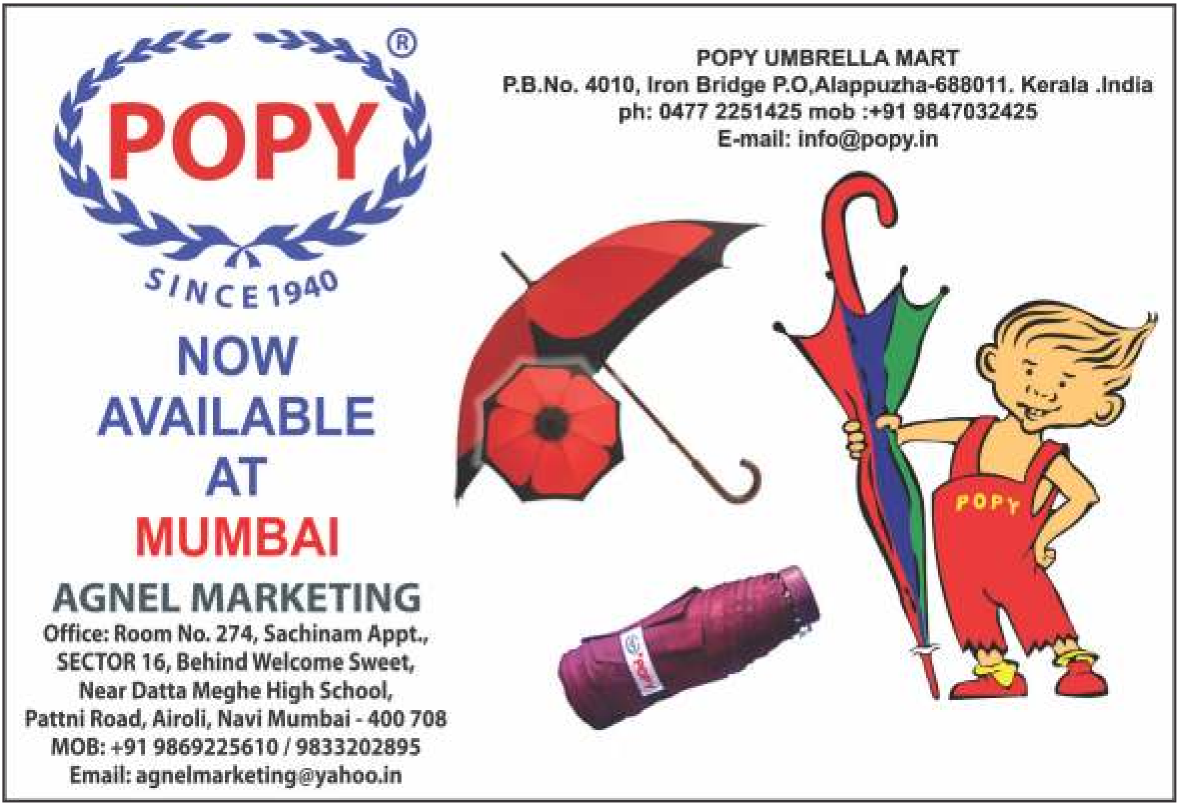
POPY
SINCE 1940
NOW AVAILABLE AT MUMBAI
AGNEL MARKETING
Office: Room No. 274, Sachinam Appt.,
SECTOR 16, Behind Welcome Sweet,
Near Datta Meghe High School,
Pattni Road, Airoli, Navi Mumbai - 400 708
MOB: +91 9869225610 / 9833202895
Email: agnelmarketing@yahoo.in
POPY UMBRELLA MART
P.B.No. 4010, Iron Bridge P.O,Alappuzha-688011. Kerala .India
ph: 0477 2251425 mob :+91 9847032425
E-mail: info@popy.in
POPY

PROJECTION WORLD
HOME AUTOMATION
SALES, SERVICE & AMC
PROJECTORS
Onsite Service all over Mumbai,
Thane, Panvel, Pune & Surat
Venus Joy: 9022162449
1) SVGA [Standard Defination with VGA only]
2) SVGA with HDMI & 3D
3) XGA [Semi - HD - 3D]
4) WXGA [HD ready 720]
5) Full HD with 3D
ACCESSORIES
1) Map Screen (wall calender type)
2) Instalock Screen:
3) Tripod screen
4) Motorized screen:
Regd. Address: #2, Shanti Bldg., St.pius Chs., Nahur Road, Mulund (w), Mumbai : 80.
Timing : On Appointments Only
Service Center: #15, 2nd Flr., Surana Sadan, 73-75, Bora Bazar, Fort, Mumbai : 01
Timing : Monday To Saturday: 11am. To 6pm.
Demo Center - Kalyan: Shop No.5, Shree Ram Samarth Sankul Chs., Opp. St. Thomas High School, Vijay Nagar, Kalyan (E), Pincode: 421306, Timing : Monday To Saturday: 11am. To 6pm.
Demo Center - Vile Parle: BS-6, Kamdar Shopping Center, Backside Basement, Opp. Rly. Station, Vile Parle (E), Mumbai : 400057. Timing : Monday to Saturday : 11am. to 6pm.
779 8822 449
projectionworld022@gmail.com
www.ProjectionWorld.in

KNOW YOUR FAITH

Question:

WHY IS THERE NO REFERENCE OF THE HOLY SPIRIT IN THE OLD TESTAMENT?

Answer:

Hello, is it me you're looking for?

It is inconceivable that the Holy Spirit is absent in the Old Testament (OT), but if you did a word search, it would throw up only 3- verses that mention him explicitly. What could be the reason for this remarkable restraint?

Progressive revelation:

St. Gregory of Nazianzus, the Theologian, explains:

“The Old Testament proclaimed the Father clearly, but the Son more obscurely. The New Testament revealed the Son and gave us a glimpse of the divinity of the Spirit. Now the Spirit dwells among us and grants us a clearer vision of himself. It was not prudent, when the divinity of the Father had not yet been confessed, to proclaim the Son openly and, when the divinity of the Son was not yet admitted, to add the Holy Spirit as an extra burden, to speak somewhat daringly. . . . By advancing and progressing "from glory to glory," the light of the Trinity will shine in ever more brilliant rays.”

Seek and you will find:

In the OT, the Father is definitely the main character. The joint mission of the Father's Word (Jesus) and Father's Breath (Holy Spirit) remains hidden, but it is at work. Neither is fully revealed but both are already promised, to be watched for and welcomed at their manifestation. So, for this reason, when the Church reads the Old Testament, she searches there for what the Spirit, speaking through the prophets, wants to tell us about Christ.

Era to era:

Jesus, on his part, reveals the Holy Spirit only little by little, alluding to him in his teaching of the multitudes, in speaking to Nicodemus, to the Samaritan woman, and in a few other instances. Only towards the fag end of his earthly ministry does he explicitly promise the coming of the Holy Spirit, the “Spirit of Truth”. The Holy Spirit has indeed come (at Pentecost) and we now know him; he will be with us forever as our teacher, reminding us of all that Christ said to us, bearing witness to him and leading us into “all truth”. Thus we see a smooth and measured transition from the era of the Father (OT) to the era of the Son (Gospels) and onto the presently running era of the Holy Spirit (Apostles, Church).

For Team Lantern,
Mr. A.F. Thomas,
Borivli Parish

1st Death Anniversary

Your love left memories, no one can steal;
Your death left a heartache, no one can heal.

Deeply missed and fondly remembered by:

Husband	: **P.D. Devassy**
Daughter	: **Bency**
Son	: **Benny**
Son-in-law	: **P.V. Davis**
Grand children	: **Debin, Nigel, Anjela**

ROSY DEVASSY
01.06.1945 – 08.07.2018

On the First Anniversary of the Day you went away

4th July, 2019

You never said I'm leaving, You never said goodbye. You were gone before we knew it, and only God knew why. A million times we needed you, A million times we cried. If love alone could have saved you, You never would have died. in life we loved you dearly, In death we love you still. In our hearts you hold a place, That no one could ever fill. It broke our hearts to lose you, But you didn't go alone. For part of us went with you, The day God took you home.

TESSY BRUNO
Born on: 25-12-1950
Died on: 04-07-2018

Fondly remembered by

Husband	: Anthony Bruno
Children	: Merina Paul & Mildred Roy
Sons in law	: Paul Thattil & Roy Kuttikadan
Grand Children	: Marian Paul & Rhian Roy

Kalyan Eparchy Youth

CHOIR MASTER'S MEET FOR FR. SUNNY MEMORIAL CHURCH CHOIR COMPETITION 2019:

The Choir Master's Meet was conducted on 16th June 2019, at Bishop's House, Powai, which was attended by around 45 choir masters.

A special 'Training of Trainers' session was taken by Sir Jerry Amaldev, where Sir enlightened the choir masters about the roots of the church choir, explained it's true essence, and gave a few handy tips for transforming them into wonderful choirs; while teaching a few hymns.This was followed by a detailed discussion about the rules for this year's competition for enhancing the quality of competition.

RAIN CAMP 2019:

Rain camp is a residential camp exclusively held for the working and graduated youth of our diocese, with a trek being the highlight of this event. This year Rain Camp is to be held from 26th July to 28th July at ARC, Panvel. This camp promotes fellowship and bonding amongst the elder youth and promises to be a stress buster from their busy work schedules, with lots of adventure.

Contact your Dexcos for further details.

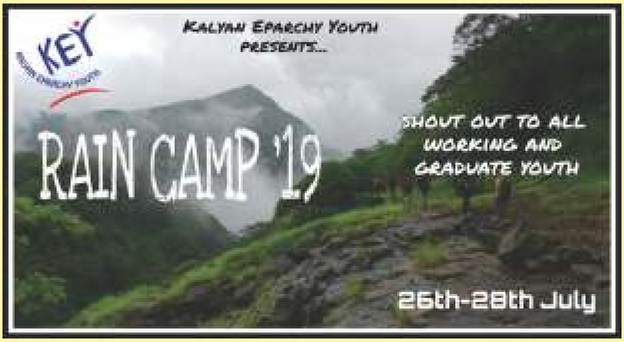

LEADERSHIP TRAINING CAMP (LTC) 2019:

A one day camp, exclusively for the youth executives of all the parishes in our diocese will be held at different venues like - Borivali and Andheri zone on 30th June, Kalyan and Navi Mumbai zone on 7th July, Pune and Nasik on 11th August. This camp strives to develop leadership skills in our youth through various interactive sessions, games, activities and group discussions. There will be a special session on Catholic Social Teachings.

Motivational in it's own way, this event focuses on moulding the parish and forane executives into better leaders and instills in them confidence to face the different problems that crop up at parish and forane levels. This camp also gives them an opportunity to be acquainted with each other, in order to increase fellowship and unity.

Altar of St. Mary's Church, Badlapur

SHANTI NIKETAN

Centre for Familial Retreat and Counselling

'Shanti Niketan' is a new initiative by Eparchy of Kalyan in collaboration with Capuchin Fathers from St. Thomas province, Kerala.

This centre will be functioning at the newly blessed 'Marian Enclave', situated at Katrap Village, Badlapur East. It is envisaged to be a centre completely dedicated to the service of families, especially young couples.

Shanti Niketan offers the following programmes to provide spiritual support to families especially couples, working youths and students to face the problems at different stages of life.

Following are the programs we are planning for faithful at Shanti Niketan.

- Weekend one-day retreats.
- Residential Retreats from Friday evening to Sunday evening for married couples.
- Counselling open to all who face various problems
- The spiritual centre always opens for confessions, spiritual direction and recollection for all the faithful, priests and religious person.

Marian Enclave is equipped with all facilities and it can accommodate up to 30 persons for the residential programs. It is easily accessible by road or rail. Katrap Village is situated at Badlapur Katai Road. Autos Available from the Badlapur Railway station to Katrap Village.

Let us take that extra step to complete the missing chords of love and peace in our families. Lay down our stress and burdens of the chaotic busy life in Mumbai and experience peace provided in abundance by the Almighty God.

Address: Shanti Niketan Marian Enclave
Near Vedangee Building,Katrap Gaon,
Badlapur (East) Thane Dist - 421503

Director
Fr. Joseph Anil OFM Cap
Ph: 8129717743

Congratulations

Dr. (Fr.) George Vattamattam

On the successful completion of his Doctorate journey.

We wish you luck for all your future endeavours.

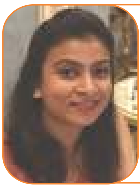

RCSC / Fair / 26 / 5.2 / 50 / Textile Designer from NIFT / Working with Embllish, Mumbai / Parents from Ollur, TCR / invited from RCSC / RSLC qualified working persons @ Mumbai, Hyderabad, B'lore, Chennai / 9447052450 / 9446422450 / davismeledeth@gmail.com GOC201955647

Fair / 33 / 5.1 / 56 / B.Sc. + HR Course / Presently working as HR Officer / Settled in Mumbai / Parents from Cherupuzha, Payyannur / 9867153873 / 8369258751 / 9833121136 / ajjosephhm@gmail.com GOC201849097

Medium Fair, 26 / 158 / 54 / Studied MBBS from Armenia / Preparing for PG / Working at JJ hospital, Mumbai / Parents from TCR / 022-25557054 / 9969085582 / ptvincent@gmail.com GOC201953689

Fair, 26 / 5.3 / Masters of Urban Planning (MUP) / Smart City Fellow, India Smart Cities Fellowship 2019, Ministry of Housing & Urban Affairs, Govt. of India / Parents from TCR / 9867736067 / 9892750333 / lillyv61@gmail.com GOC201955432

Moderate Fair, 33 / 6Ft. / 85 / B. Com + Diploma in Event Management / Presently working as Sr. Sales Manager at Dubai, coming in September / Parents from TCR / 022-25668526 / 9869225003 / 19cliffy@gmail.com GOC201850909

Fair / 26 / 158 / 57 / B.E (EXTC), pursuing Exec MBA / working as a Technology Analyst with Infosys Ltd., Navi Mumbai / Parents from TCR / 9969625685 / 9869726751 / chirayathjuby10@gmail.com GOC201850912

THANKSGIVING TO **ST. JUDE**

Anonymous — Bhayander
Mithun Jose — Wagle Estate
Mejy Jose — Wagle Estate
Alphonsa Sunny — Kalyan (W)
Daisy David Neyyan — Kalyan (W)
Seena Raju — Kalyan (W)
Mrs Suma Joseph & Mr. Joseph Mathew — Nerul

THANKSGIVING TO **ST. MOTHER THERESA**

Inasu & Family — Kalamboli

MANGALA CARGO CORPN.

HOUSEHOLD PACKERS & MOVERS

മംഗള കാർഗോ കോർപറേഷൻ

MCC FAST & SAFE

നിങ്ങളുടെ വീട്ടുസാധനങ്ങളും കച്ചവട സാമഗ്രികളും പായ്ക്ക് ചെയ്ത് പൂർണ്ണ ഉത്തരവാദിത്വത്തോടും ഇൻഷുറൻസോടും കൂടി ഇന്ത്യയിൽ എവിടേയും എത്തിക്കുന്നതിനും തിരികെ കൊണ്ടുവരുന്നതിനും ഞങ്ങളെ സമീപിക്കുക.

Contact:
C. L. DAVID VALAPPILA
9323196882 / 9821222065
Dombivali
8879229738
Thane
9167534571

Branch Office:
Kannur, Calicut, Trichur, Ernakulam, Kottayam, Kollam and Trivandrum

Shop No. 1,
Trishul Terraces,
Plot No. 36, 37,
Sector 20, Koparkhairane,
Navi Mumbai - 400 709
Tel.: 022 - 2754 6884

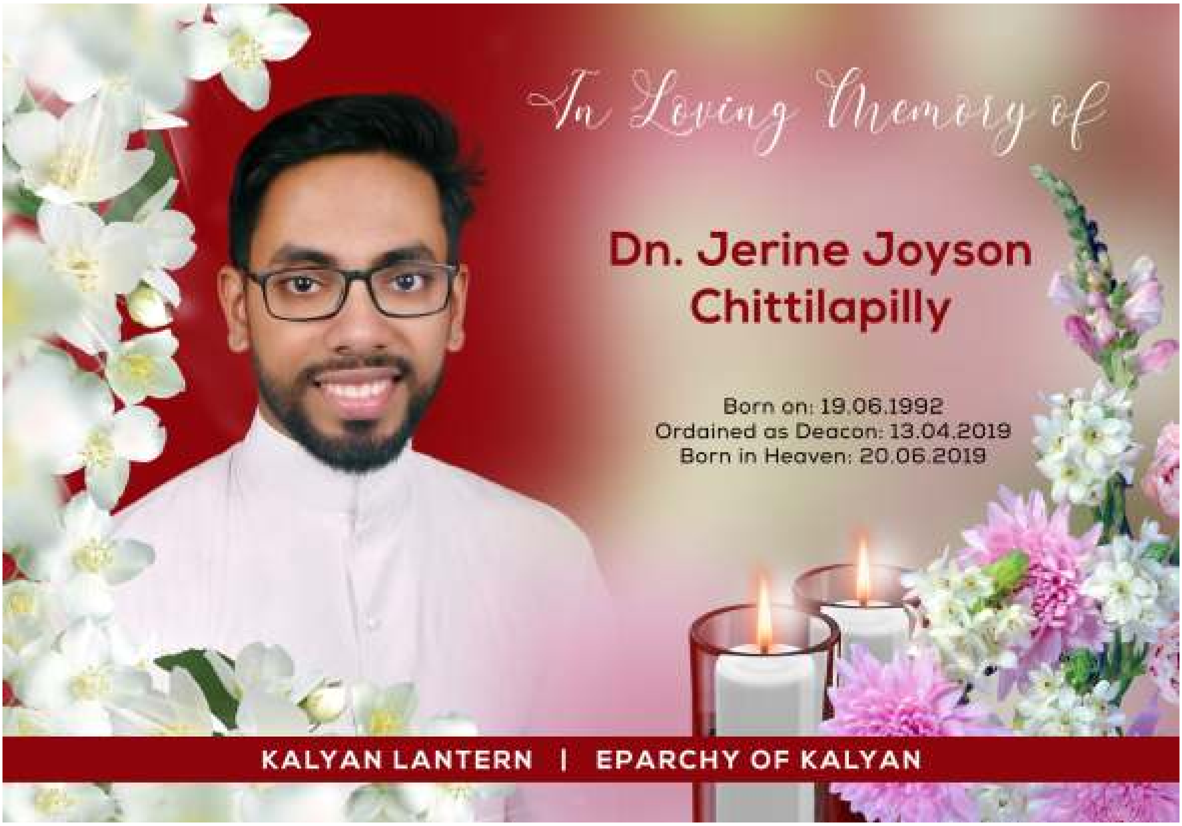
In Loving Memory of
Dn. Jerine Joyson Chittilapilly
Born on: 19.06.1992
Ordained as Deacon: 13.04.2019
Born in Heaven: 20.06.2019
KALYAN LANTERN | EPARCHY OF KALYAN

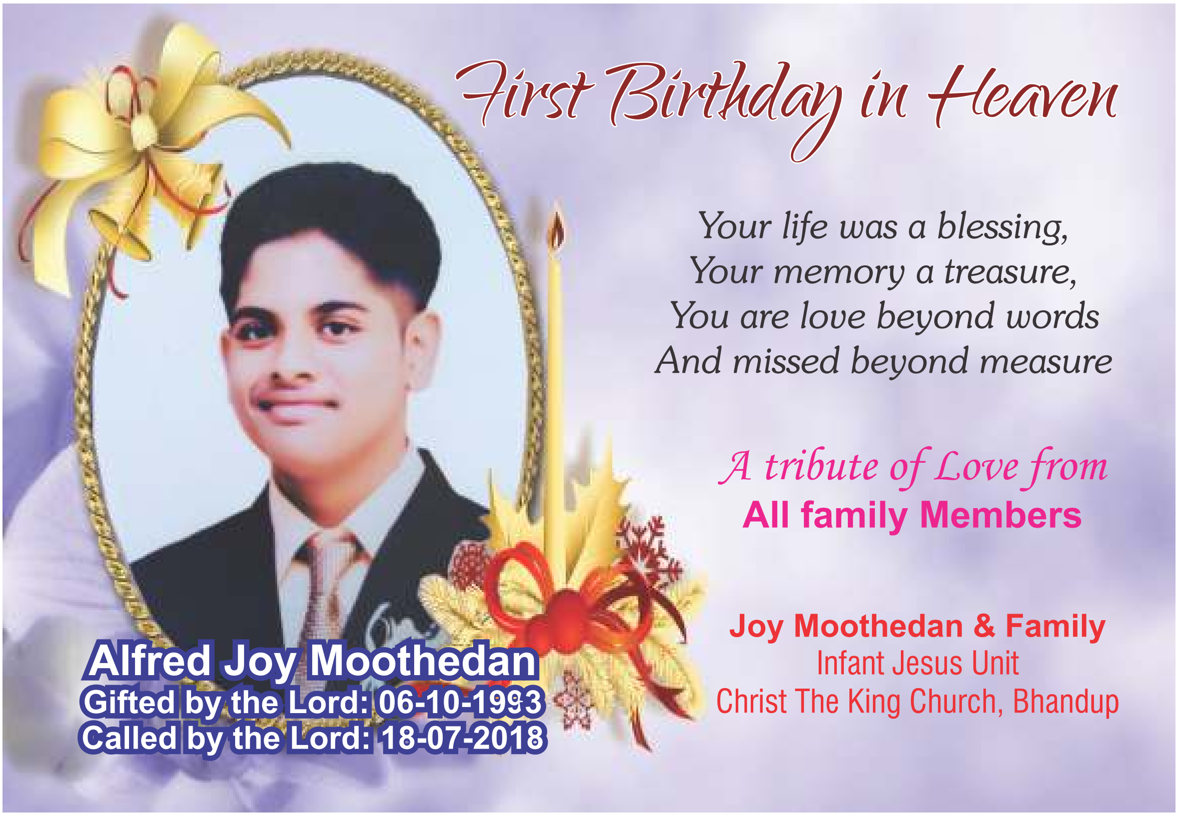
First Birthday in Heaven
Your life was a blessing,
Your memory a treasure,
You are love beyond words
And missed beyond measure
A tribute of Love from
All family Members
Joy Moothedan & Family
Infant Jesus Unit
Christ The King Church, Bhandup
Alfred Joy Moothedan
Gifted by the Lord: 06-10-1993
Called by the Lord: 18-07-2018

Successful Careers Begin Here

Admissions Open

NBA / NAAC Accredited Programmes

Setu Suvidha Kendra / Facilitation Centres

Management
MMS (MBA)
Marketing, Finance, H.R., I.T., Operations

Engineering (Degree)
Civil, Mechanical, EXTC, Computer, I.T.

Engineering (Diploma)
Civil, Mechanical, EXTC

Pharmacy
M.Pharm., B. Pharm., D.Pharm.

Humanities & Sciences
B.Sc. (H.S) - Hotel Management, B.Sc. (I.T.), B.B.I., B.M.S., B.A.F. B.Com, B.A.

The Institution is what helps make careers. St. John has been responsible for the success of thousands of young people in a wide variety of disciplines.

Spread over 20 acres, the campus provides an ambience that's conducive to learning. Competent faculty and state-of-the-art infrastructure make St. John the ideal learning institution.

7387203232 for free e-brochure

ST. JOHN INSTITUTIONS OF LEARNING

www.aldel.in
Ph: 02525-297275
Mob: 7709177843

ALDEL EDUCATION TRUST

St. John Technical Campus, Vevoor Manor Road, Palghar (E) - 401404.

Approved by AICTE / PCI / DTE / University of Mumbai / MSBTE

HMA/ST.JOHN/1906

Printed and Published by **Fr. SHAPHY MUDAKKALIL** on behalf of **ST. BARTHO CHARITABLE FOUNDATION**, Printed at **SBM PRINTERS**, C-130, ANSA INDUSTRIAL ESTATE, SAKI VIHAR ROAD, SAKI NAKA, ANDHERI (EAST), MUMBAI 400 072 and Published from **ST. BARTHO CHARITABLE FOUNDATION,** PLOT NO. B-38, BISHOP'S HOUSE, IIT PO, HANUMAN MANDIR ROAD, POWAI, MUMBAI 400 076. Editor: **Fr. BIJU MANNAMCHERIL Kalyan Lantern Regn. No.: MAHBIL/2015/63218 | Postal Regn. No.: MNE/353/2018-20 | WPP No. MR/Tech/WPP-323/NE/2018 Posted at IIT Post Office, on 5th of every month**